

400 kuruş | 19 ARALIK 1978 | 51

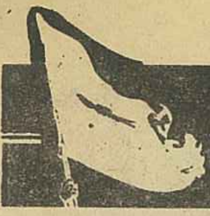
Eyüboğlu, anarşiye karşı «yepyeni önlemler» hazırlanmakta olduğunu açıkladı

...tak Grubu'nda anarşi... ...elenmesi için komisyon ku...

...sarılarının ...laştırıldı

Ecevit: «Anarşideki tırı... ...dan dolayı bu yasalara gerek ...»

ÇIKARTILMAK İSTENEN YENİ GERİCİ VE FAŞİST CEZA YASALARA KARŞI MÜCADELE EDELİM

Proletarya Partisini Kurmak İçin Halkın Birliği Saflarında Birleşelim!

OPORTÜNİST İNKARCILARIN KARA BAYRAĞINI YERE ÇALMAK İÇİN H.B M-L ÇİZGİSİNDE BİRLEŞELİM

Oportünist inkarcıların yalan, dedikodu iftiralarını ve şehrimizdeki gelişmelerin dününü bugününü açıklamayı devrimci bir sorumluluk olarak görüyoruz.

Oportünist inkarcılar H. Birliği'nin M-L çizgisini değiştirme ve onu H.K. H.Y. gibi küçük burjuva hareketlerin seviyesine düşürme çabalarının Marksist-Leninistler tarafından açığa çıkarılmasından, sonra ağız dolusu küfürlerle Halkın Birliğine ve onun yılmaz savunucularına saldırmaya binbir adilikle kara çalma ve onları diğer kadrolar gözünde küçük düşürmeye ve bu yolla gerçekleri gizlemeye amaçlamışlardır. Oportünistler ideolojik mücadele yerine tartışmaları kişisel tartışmalara dönüştürmek, meselenin ideolojik-siyasi yanını karartıp kişilerin nezdinde Halkın Birliğinin çizgisine saldırıya başlamışlardır. Buna Paralel olarak tartışmaları yasaklamak, yalan ve dedikodu temelinde bir mücadeleyi benimsemişlerdir.

Oportünistler geçmişimizin küçük burjuva, bugün H.K,H.Y ve biz M-L`tiz tezini, feodalizmin Purusya yoluyla tasfiye olacağı tezini ve diğer birtakım meselelerdele çizgimizden sapmışlar. Sinsice faaliyet göstermeye başlamışlardır. Halkın Birliğinin çizgisini değiştirme çabaları açığa çıkartıldıktan sonra bin bir telaşla ne yapacaklarını şaşırmış vaziyette çeşitli manevralara girerek, her gün yeni bir takla atarak, Saman altından su yürütmeye başlamışlardır. Meseleyi kafa sayısına indiren bu baylar ne kadarda acizleştiklerini tasfiyeci gazetelerinde göstermişlerdir. Dürüst unsurların kafalarını "bunlar 3-5 kişidir" yalanlarıyla yıkamaya çalışmaktadırlar. Adeta Hizipler topluluğu halini alan oportünistler kim olursan ol yine gel! , görüşlerin ve ne olursa olsan ye terki bizden ayrılma, anti marksist düşünceyle ayakta kalabileceklerini sanmaktalar. Kendilerini eleştiren herkese bir kulp takmakta, dedikodu yapmakta hiç geri durmuyorlar.

ŞEHRİMİZDEKİ GELİŞMELER

Oportünist inkarcıların Halkın Birliği saflarından tasfiye edildikleri, yoldaşların şehrimize gelmesiyle haberimiz oldu. Bu baylar baştan sona kadar tartışmalardan kaçmak altan alta şehrimizdeki çömezlerinin vasıtasıyla kitlenin kafasanı kendi burjuva düşünceleriyle doldurmaktı. Ve bu düşünceyle zaman kazanmak, tartışmaları savsaklamak, ertelemek, bu zaman içerisinde dürüst unsurların kafalarını şatolaştırmak, M-L düşüncelere karşı hazırlık çalışmaları yürütmekti. Oportünizmin çömezleri başta şu tavra girdiler sizin yazılarınızı okuyalım akşamleyin tartışırız. Akşam olduğunda haber göndererek sabahleyin tartışacaklarını söylediler. Sabahleyin 2 tane çömez tartışmaya geldi. Bu tartışmada bu baylar siyasi meseleleri tartışacakları yerde tehdit vari sözler sarfetmişlerdir. Kitle önünde tartışma önerisi götürüldü 2 gün sonra G.Y.G.D ' de tartışacağını söylediler. 2 gün sonra tartışmayacakları 8 ayın 13 ünde tartışacaklarını söylediler. Bu zaman içerisinde Meseleden habersiz olanları bunlara "hiziptir" bunlara tavır alın gibi tek taraflı bilgi vererek kitleyi dolduruya getirme çabaları içerisine girmişlerdir. Kitleye bunlarla konuşmayın, eve bırakmayın bunlar karşı-devrimcidir demeye kadar işi vardırdılar.

Ayın 13'ü geldiğinde derneğe gittiğimizde dernekte tartışmıyacaklarını Akşama başka yerde tartışacaklarını söylemişlerdir. Yine o gün onlara karşı tavır alan başka bir yoldaşı çağırıp sen onlarla niye geziyorsun diyerek yoldaşı kafa kola almaya çalışmışlardır. Yoldaşın kararlı tavrı sonucu geriye çekilmişlerdir. Akmaş olduğunda iki oportünist şef bizle kesinlikle tartışmıyacaklarını ve tehditler savurarak bizi yıldıracaklarını sanmışlardı ve kalkıp gittiler. Kitlenin zorlaması sonucu tekrar tartışacaklarını bildirdiler. Tartışmada bu beyler ne yapacaklarını şaşırmış vaziyette kişisel suçlamalara girerek, ne kadarda acizleştiklerini göstermişlerdir.

Bu baylar ilkesizliği ilke edinmişlerdir. "biz ilke olarak sizinle kesinlikle tartışmıyoruz" diyerek acizleştiklerini dilleriyle itiraf ediyorlar. Peki İstanbulda, Ankarada , başka yerlerde neden tartışıyorsunuz dediğimizde cevap veremiyorlar. Oportünistler Halkın Birliğinin 42. sayısıda dahil olmak üzere H.B'ni engelliyeceklerini, bunun Merkezi bir karar olduğunu 41. de ilkesizlik yaptıklarını söylemeye başladılar. Halkın Birliğinin 42. sayısı geldiğinde kitap evlerine gazeteleri verdik ve mahellede satılmaya başlandı. Oportünist inkarcılar kitapevlerine giderek H.B satmamalarını, satarlarsa kötü olacağını ve bir dizi tehditler savurarak onları yıldırmaya çalışmışlardır. Bir yoldaşımız da kitabevine gazete götürürken 3-5 çapulcu zorla gazeteleri elinden almışlardır. Artık oportünistler siyasi acizliklerine, birde saldırıyı eklemiş gerçek yüzlerini ortaya yavaş yavaş sermeye başlamışlardır. Yurtsever bir kitapevine olan Bilim kitapevinin sahibini H.B. sattığı için saldırmış ve dövmüşlerdir. Ardında YURT-DA ya giderek tehdit ederek "yarına kadar size müsaade veriyoruz satarsanız kötü olur" diyerek tehditlerine bir yenisini eklemişler. Doğuş kitapevine giderek "burada gazeteyi gizli satıyorsunuz" diyerek kitapevini aramışlardır. 2. gün 15-20 kişi Doğuş kitap evini basarak, camlarını kırarak gazeteleri yırtmış kitapları dağıtmışlardır. Arkasından YURT-DA'yı basarak gazeteleri alıp kaçırmışlardır. Topladıkları gazeteleri yakmışlardır. Arkasından hem suçlu hem güçlü misali biz kitapevinin camlarını kırmadık, kendileri kırdı diyerek yalancılıklarına yalancılık katmışlardır. 2-3 gün sonra kitapevine gelerek camların parasını ödeyeceklerini söylemişlerdir. Yurtseverlerin devrimcilerin, ve M-L' lerin kitle içerisinde propogandası sonucu iyice köşeye sıkışan oportünistler günah çıkarır gibi hatalı olduklarını lafta kabul etmişlerdir. Kitapevlerinde H.B almayacaklarını bildirmişler , dernekte yaptıkları bir toplantıda "balık baştan kokar onun için baştan kesmek gerek" diyerek bir yoldaşı takip etmelerini, elinde gazete görülürse elinden alın diyerek takibe başlamışlardır. Çeşitli oyunlarla gazeteyi engelleme çabalarını sürdürmüşlerdir.

Bir başka Meselede Tasfiyeci gazetenin 45. sayısında Antepte "'bir burjuvadan başka kimseleri yok" gerçek dışı, sahtekarlığa girmişlerdir. Biz oportünistleri bu iddialarını ispata çağırıyoruz. Bizim bir kişi olmadığımızı herkes bilmektedir. Siz de bilmektesiniz. Yoldaşı suçlama meselesine gelince herkes onu tanımaktadır ve bilmektedir. Mademki o yoldaş burjuvaydı oportünizme tavır aldıktan sonra tekrar gelip "saflarımıza katıl" dedihiz, neden sorumluluklar verdiniz. Burjuva olanlar şeflerine lakap takanlardır, burjuva olanlar daha önce iflah olmaz kariyerist dedikleri kişilerle kol kola girenlerdir. Burjuva olanlar ahpap çavuş ilişkilerine giren bel sıvazlayanlardır, burjuva olanlar birbirinin arkasından dedikodu edenlerdir. Bu suçlamaların hiç biri bizi yaralamaz. Yaralasa yaralasa bu iddiaların sahiplerini yaralar. Biz şunu diyoruz er veya geç her türlü oportünizm, revizyonizm ve inkarcılık yıkılacak proletarya partisi kurulacaktır.

Bütün bu olaylar oportünizmin ve inkarcılığın çırpınışını ve yıkılışını engelleyemez. Er veya geç, hak ettikleri yere tarihin çöplüğüne atılacaklarına inancımız tamdır.

G.ANTEP'TEN
HALKIN BİRLİĞİ TARAFTARLARI.

OPORTÜNİST MANEVRALAR ÇÖKÜYOR

Bilindiği gibi Halkın Birliği saflarından bir avuç kariyerist tasfiye edildi.

Bu mücadele süresinde Halkın Birliği'nin çizgisine inancı olmayan ve yozlaşmış burjuva unsurların Marksist-Leninist kadroları kötü göstermek amacıyla çeşitli yöntemler kullandıklarını halkımıza teşhir etmiştik.

Tasfiyeci şefler artık konumlarını değiştirmekte ve daha adice yöntemler kullanmaktadırlar.

Bizler bu yöntemlerini boşa çıkaracağız. Halkımıza olan bu sorumluluğumuzu yerine getirmeyi görev biliyoruz.

Bizler, Kürecik bölgesindeki durumu değerlendirdikten sonra, inkarcı şeflerin sempatizanlara yalan söyleyip ayakta durmaya çalıştıklarını ve sinsi manevralar güttüklerini gördük.

İnkarcıları kitleler önünde teşhir etmek için açık tartışmaya çağırdık. Kabul ettiler, daha sonra tartışma günü tartışmayı ertelediler. İşlerinin olduğunu söylediler, biz bunu kabul ettik. Daha sonra 11 Kasım'a ertelendi. Biz gene kabul ettik. Amacımız halk ve gençlik önünde gerçekleri ortaya sererek, devrimcileri Halkın Birliği saflarında birleştirmekti.

Bu süre içinde inkarcıların, tartışmayı reddetmek için çeşitli bahaneler araştırdığını gördük. İnkarcılara şunu söyledik : "Bunu da red ederseniz sizi teşhir ederiz." İnkarcılardan biri evet dedi "bunu da reddedersek bizi teşhir edin". Eğer bunu demeseydi inkarcıların yüzü biraz daha çabuk ortaya çıkacaktı.

Tartışmaya 6 gün kala inkarcılardan biri "siz tartışmayı herkese söylemişsiniz, biz bütün sempatizanları getirmeyeceğiz, istediğimiz sempatizanları getireceğiz." dedi. Aslında bu inkarcılar için bir çözüm değildi. Ancak tartışmayı tamamen reddetmek onlar için kurtuluş olabilirdi. Tartışmaya 4 gün kala inkarcı bir kişi "biz sizinle yapmak istediğimiz tartışmayı red ediyoruz. Çünkü biz sizi meşru görmüyoruz" dedi. Bunun üzerine hayasızca saldırdılar. Arkadaşlarımız hakkında dedikodu yapmaya, başladılar, ama bu çabalar kendilerini teşhir etti.

İnkarcı hizipçi baylarımızın diğer tipik bir zavallılığı da , Halkın Birliği'ni meşru görmediklerini söylemeleridir.

Evet baylar, Istanbul'da, Ankara'da, Kayseri'de, Erzincan'da Tunceli'de vb. yerlerde Halkın Birliği meşrudur da, acaba Kürecik fazla dağlık olduğu için mi meşru değildir.

Hizipçi ve bölücülerin sizler olduğu bir daha belli oldu , korkak ve sinsi olduğunuz bir kere daha belli oldu.

Oportünist iflah olmaz inkarcılar olduğunuz Kürecik'te de açığa çıktı. Halkımız yüzünüzü gördükçe nefret ediyor. Sempatizanlar siz inkarcılardan nefret, ediyor. Sizlerden hesap sormak için hergün bileniyor.

Oportünist inkarcılar Kürecik'te bizim kararlı ve sabırlı, mücadelemiz sonucu çöküyorlar ve çökmeye mahkumdurlar.

İnkarcıların manevraları onları hiç ama hiç kurtaramayacaktır.

Hepimiz bir vücut halinde haykırıyoruz:

PROLETARYA PARTİSİ ÖNÜNDEKİ BARİKATLAR PARÇALANACAKTIR!

KORKUNUN ECELE FAYDASI YOKTUR!

YAŞASIN HALKIN BİRLİĞİ'NİN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ!

Kürecik'ten
Halkın Birliği Taraftarları

DÜZELTME

HALKIN BİRLİĞİ'nin 50. sayısında Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Haydar Altay'ın ismi unutulmuştur. Düzeltiriz.

HALKIN BİRLİĞİ HAFTALIK DERGİ
Sahibi: Hayrabet HONCA * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Haydar Altay * İdarehane Yeri: Klodfarer Caddesi, Oğuz Han, 25/12 Divanyolu-Istanbul * Haberleşme Adresi: P.K.1297 Sirkeci-Istanbul * Ödemeler İçin Posta Çeki No: 10287/3 * Istanbul Dağıtım: BİR-DA * Ankara Dağıtım: Fikri Neğiş * İzmir Dağıtım: DATİÇ * Dizgi: ŞAMPİYONLAR * Abone Şartları: Altı Aylık 100; Yıllık 200 TL. * Baskı: DAILY NEWS WEB OFSET TESİSLERİ - Ankara *

- AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN KIBRIS'LA İLGİLİ YENİ PLANI BÖLGEDE KENDİ HAKİMİYETİNİ SAĞLAMLASTIRMAYI AMACLAMAKTADIR.
- KIBRIS İŞGALİNE SON VERİLMELİ, TÜM ASKERLER ADAYI TERK ETMELİDİR.

AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN KIBRIS PLANINA HAYIR

Barış ve özgürlük'ün sahte kahramanı Ecevit, 1974 yılında bağımsız bir devlet olan Kıbrıs'ı işgal ederek, adada kukla bir Türk toplumunu temsil eden hükümet kurdurtmuştu. Adaya barış ve özgürlük getirdiğini ilan eden Ecevit, Kıbrıs'ın iki toplumdan oluşan emekçi halk kitlelerine acı, korku ve göz yaşı getirmiştir. Türk ve Rum toplumlarından oluşan Kıbrıstaki gerici şoven hakim sınıfların kışkırtmalarıyla ve sonunda savaşlarla yüz yüze gelmiştir.. Her iki toplumun gerici, faşist ve şoven kesimleri iki toplumun emekçi halk kitlelerini sürekli olarak birbirine karşı kin ve nefret duymaya zorlamış ve bunu başlattıkları saldırılar ile de gerçekleştirmişlerdir. Nitekim, bugün Kıbrıs ikiye bölünmüş bir durumdadır.

Emperyalist ve sosyal-emperyalist devletlerin çıkarları doğrultusunda gerçekleştirilen bu bölünme, ikitoplumun emekçi kitlelerini bugün kalın bir duvarla ikiye ayırmıştır. Yunanistan ve Türkiye'deki gerici, faşist, şoven hakim sınıflar bu durumun devam etmesinde fayda görmektedirler. Çünküböylece iki tarafta yeni yatırım ve sömürü alanları elde tutmuş olacaklardır.

Barış ve özgürlük götürüldüğü iddia edilen Kıbrıs'ta bugün sadece baskı ve katmerli sömürü hüküm sürmektedir. Kıbrıs Türk toplumundaki emekçi halk kitleleri, Türkiye Ordusunu,askerini adada istememektedir.Çünkü "barış" götüren Türkiye ordusu, Kıbrıs halkının mal ve can güvenliğini ortadan kaldırmıştır. "Barış Orduları" emekçi halkın evlerini yağmalamaktan, Kıbrıslı emekçileri düşmanla işbirliği yapıyor diye dövmekten, ve öldürmekten başka birşey yapmamaktadır. Savaş hali var diye bugün Kıbrıs Türk kesiminde koyu bir baskı ve zulüm hüküm sürmektedir. Adada MHP'li faşistlerin yandaşları iktidardadır ve ada artık faşist katillerin bir barınağı ve saldırı üssü haline gelmiştir.

Kıbrıslı emekçi halk kitleleri artık Ecevit'in kime barış ve özgürlük getirdiğini çok iyi anlamıştır. Türkiye'nin geniş emekçi halk kitleleri de Kıbrıs'ın işgal edilmesi ile doğan ekonomik zorlukların kendi sırtına yüklendiğini her geçen gün daha iyi anlamaktadır.

Kıbrıs'ın işgal edilmesi ile emperyalist ve sosyal-emperyalist devletler arasındaki denge ve Ortadoğu'daki güçler dengesi de bozulmuştur. Kıbrıs'ı kendi emperyalist amaçları doğrultusunda kullanmak için her emperyalist devlet her gün yeni yeni öneriler getirmekte ve Kıbrıs sorununu kendi lehine çözmeye çalışmaktadır. Amerikan emperyalistleri yeni bir çözüm daha getirmiştir, fakat bu da çok rağbet görmemiştir. Amerikan emperyalistleri Ecevit hükümetinin içinde bulunduğu zorlukları kullanarak Kıbrıs konusunda baskı yapmakta ve Kıbrıs sorununu kendi emperyalist amaçları doğrultusunda çözümlenmesi için Türkiye ve Yunanistan'a baskı yaparak yeni önerisini kabul ettirmeye çalışmaktadır. Sovyet sosyal-emperyalistleri ise burunlarını buraya da sokarak sorunun büyük devletlerin de katıldığı bir konferansta ele a--lınmasını istemektedir.O da böylece, böyle bir konferansta kendine bir pay çıkartmaya ça--lışmaktadır.

Amerikan emperyalistlerinin ve Sovyet sosyal-emperyalistlerinin sundukları barış planları sorunun ancak kendi lehlerine çözümlenmesi demektir. Onların sundukları barış planı Kıbrıs'ın Türk ve Rum milliyetlerinden emekçi halk kitlelerine barış ve özgürlük getiremez. Ancak başka bir kılıkta yeni baskı ve sömürü getirebilir.

Kıbrıs sorununun çözümünün tek yolu, hiç bir dış müdahale olmadan her iki toplumun bir araya gelerek sorunlarını barışçıl yollarla konuşarak çözümlemeleri ile mümkündür. Kıbrıs'tan tüm yabancı askeri kuvvetler çekilmeden barış ve özgürlüğün adada hüküm sürmesi mümkün değildir. Kıbrıs'ın her iki milliyetten emeçi halk kitleleri, yabancı ve yerli düşmanlarını her geçen gün daha iyi görerek, bağımsız ve demokratik bir Kıbrıs için birleşmekte ve mücadele etmektedir.

AMERİKAN VE RUS EMPERYALİSTLERİNİN BARIŞ PLANLARINA HAYIR!

TÜM İŞGAL KUVVETLERİ KIBRISTAN DERHAL GERİ ÇEKİLMELİDİR!

KIBRIS'IN İŞGALİNE SON VERİLMELİDİR!

10 Aralık-Dünya İnsan Hakları Günü

BURJUVAZININ SAHTE ÖZGÜRLÜK ÇIĞLIKLARI

Birleşmiş Milletler 10 Aralık 1948'de İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'ni ilan etti. Bu bildiride insan hak ve özgürlükleri ile ilgili bir dizi madde yeralmaktaydı. Ayrıca Birleşmiş Milletler örgütü 10 Aralık'ı da "İnsan Hakları Günü" olarak ilan etti. Bu yıl da 10 Aralık'ta "İnsan Hakları Günü" münasebetiyle, Birleşmiş Milletlere üye kapitalist ve revizyonist sistemin hakim olduğu ülkelerdeki yönetici burjuvazi özgürlük üzerine, insan hakları üzerine bol bol nutuklar attı. Sahte çığlıklar kopardı. Bu çığlıklar burjuvazinin sahtekarlığının, ikiyüzlülüğünün bariz bir örneğidir... Çünkü bu çığlıkları atan burjuvazi kendi ülkelerinde insanın en temel hak ve özgürlüklerinin gaspında, ayaklar altına alınmasında baş rolü oynamaktadır.

Türkeş "İnsan Hakları Günü" dolayısıyla verdiği demeçte Türkiye'deki işkenceleri "yerdi".Bu Hitler kopyası anlı faşist daha dün kendisi dümen başında iken canavarca uyguladığı işkenceleri halkımızın unuttuğunu sanarak o günden bu yana devam eden bu vahşi yöntemlere karşı gelişen halk muhalefetini kendi yönünde kanalize etme çabasındadır. Fakat işkenceye karşı olan bu sözler, faşizmin insanın can güvenliğinin ve diğer doğal haklarının gaspı olduğu gerçeğini gizlemesi mümkün değildir. Faşist Türkeş-in başını çektiği sivil cinayet şebekelerinin bugün ülkemizde kendi dışında olan herkese kurşun sıkmaları ve bu faşist teröristlerin polisteki itirafnameleri bu gerçeğin yalın ifadesidir.

Komprador burjuvazi ve toprakağaları için İnsan Hakları

Tabii ki ülkemizdeki komprador burjuvazi ve toprakağalarının siyasi sözcüleri de parlak nutuklarıyla, sahte çığlıklarıyla hiç de diğer ülkelerdeki sınf kardeşlerinden geri kalmadılar.

Evrensel Bildirisi bir demagoji aracından başka bir şey değildir.Ve böyle bir günde siyasi sözcülerinin Türkiye'nin "insan hak ve özgürlüklerinden en geniş bir biçimde yararlandığı"ndan dem

Devamı sayfa 11'de

İnsan Hakları Bildirisi'nden

MADDE-2: "HERKES IRK VB. AYRIMI GÖZETİLMEKSİZİN BÜTÜN ÖZGÜRLÜKLERDEN YARARLANIR."

MADDE-3: "YAŞAMAK, ÖZGÜRLÜK VE KİŞİ GÜVENLİĞİ HER KİŞİNİN HAKKIDIR."

MADDE-4: "HİÇ KİMSE KÖLELİK ALTINDA BULUNDURULAMAZ.. KÖLE TİCARETİ HER TÜRLÜ ŞEKLİYLE YASAKTIR."

MADDE-5: "HİÇ KİMSE İŞKENCE,ZALİMANE, İNSANLIK DIŞI, ONUR KIRICI CEZA YA DA UYGULAMALARA TABİ TULAMAZ"

MADDE-12: "HİÇ KİMSE ÖZEL HAYATI AİLESİ, MESKENİ VEYA YAZIŞMASI HUSUSUNDA KEYFİ KARIŞMALARA, ŞEREF, VE ŞÖHRETİNE KARŞI TECAVÜZLERE MARUZ KALA--MAZ".

MADDE-19: "HER KİŞİ, FİKİR VE İFADE ÖZGÜRLÜĞÜNE SAHİPTİR. KİMSE DÜŞÜNCELERİNDEN DOLAYI RAHATSIZ EDİLEMEZ."

MADDE-20: "HER ŞAHIS, TOPLANMA VE DERNEK KURMA VE DERNEĞE KATILMA ÖZGÜRLÜĞÜNE SAHİPTİR."

MADDE-23: "HER KİŞİNİN ÇALIŞMAYA, İŞİNİ SERBESTÇE SEÇMEYE, ADİL VE ELVERİŞLİ ÇALIŞMA ŞARTLARINA VE İŞSİZLİKTEN KORUNMAYA HAKKI VARDIR."

İNSAN HAKLARI GÜNÜNDE, 20 KİŞİ TUTUKLANDI.

SOVYET HALKI YENİ ÇARLARI DA YIKACAKTIR

10 Aralık "İnsan Hakları Günü" nedeniyle Sovyetlerde halk Brejnev'in sosyal-faşist diktatörlüğünün katmerli terörünü protesto amacıyla Puşkin anıtı önünde sessiz bir gösteri yapmıştır. Bunun üzerine 20 kişi tutuklanmıştır. Ayrıca Sosnovka kampında 13 Aralık'a kadar açlık grevine gidilmiştir. Bu eylemler son dönemlerde Sovyetlerde hayatın çeşitli alanlarında sosyal-faşist diktatörlüğe karşı halkın muhalefetinin geliştiğine işaret etmektedir.

10 Aralık "İnsan Hakları Günü" kapitalist ve revizyonist sistemlerin hakim olduğu ülkelerin hakim sınıfları özgürlük, insanın tabii hakları, vs. üzerine parlak nutuklar çektiği ve demagoji yaptığı bir gündür. "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" burjuvazi için bir demagoji aracıdır. Onların insan hakları üzerine çektikleri nutuklar sahtekarlığın ve ikiyüzlülüğün örneğidir. Tekelci burjuvazi ve bunların yarı-sömürgelerdeki uşakları olankomprador burjuvazi ve toprak ağaları insan haklarına karşı en büyük saygısızlığı yapmaktadır.

Bugün yeni çarların ülkesi

Devamı sayfa 11'de

Sosyal-faşist sendika ağaları yıkılmaktan kurtulamayacaktır

1969 yılından beri Demirdöküm işçilerine karşı her türlü baskıyı uygulayan sosyal-faşist Maden-İş yönetimine karşı uzun bir süreden beri devam eden mücadele devrimci bir önderlikten yoksun olduğu için sürekli bastırıldı. Muhalefetler içinde çeşitli zaaflar taşıdığı için da ğıtıldı ve Maden-İş'in sosyal-faşist yöneticileri işverenle anlaşarak, işçileri işten attılar. Ayrıca düşük düzeyde olan toplu-iş sözleşmeleri, temsilci seçimlerinde Rusya'nın besili sosyal-faşist uşakları İGD'lilerin işçilere kendi adaylarının kazanması için baskı yapmaları Demirdöküm işçilerinin sosyal-faşist, yöneticilerinin gerçek yüzlerini daha açık bir şekilde görmelerini sağladı. Ve son 2 sene içinde Demir Döküm işçilerinin, muhalefeti yeni boyutlara vardı. En son yapılan temsilci seçimlerinde Demirdöküm işçileri, sosyal-faşist yöneticilere gereken cevabı verdi. Sosyal-faşistler işçileri birbirine düşürerek Demirdökümdeki önder 25 işçiyi işten attırarak bu muhalefeti engellemeye çalıştılar.Fakat hiç bir sosyal-faşist engelleme Demirdöküm işçilerinin müca delesini durduramadı. Ve mücade le daha yeni boyutlara vardı.Gelişen muhalefetten yararlanan gerici Devrimci Maden-İş Sendikaağaları çeşitli güzel sözlerle bu muhalefeti kendi peşlerine tak mayı başardılar.

Gerici Devrimci Maden-İş'in Demirdöküm'de örgütlenme yapması ile birlikte sosyal-faşist İGD liler Demirdöküm önünde barikatlar kurarak işçilere saldırmaya başladılar. Her saldırıları işçiler tarafından püskürtülerek gereken dersi aldılar. Demirdöküm'ün ellerinden gittiğini anlayan sosyal-faşistler geçen hafta Devrimci Maden-İş 'in bildirisini dağıtan işçilere silahla, sopayla, taşla saldırdılar. İşçiler fabrika içerisinde bu saldırıyı duyunca üretimi bırakarak kapı önünde silahlı, sopalı bekleyen işçi sınıfının can düşmanlarından olan İGD'li sosyal-faşistlere gereken dersi vererek, sosyal-faşistleri kovdular.

Bunun üzerine işveren 6 işçiyi işten attı. Demirdöküm işçileri arkadaşlarının işten atılmalarını protesto ettiler ve atılan işçilerin yeniden işe alınması için direnişe geçtiler. Patron atılan işçileri işe almadı.

Sosyal-faşistler saldırılarını devam ettirdiler. Tek tek işçilere mahallelerde, sokaklarda saldırdılar. Direnişin 1. gününde işe gitmekte olan devrimci bir işçiye saldırarak, yaraladılar. Fakat bütün bu saldırılara karşı Demirdöküm işçileri, yılmadılar ve yılmayacaklardır.

Sosyal-faşist sendika ağalarının hiçbir baskısı Demirdöküm işçilerinin mücadelesini engel leyemedi ve engelleyemeyecektir. Demirdöküm işçileri sosyal-faşist Maden-İş'e olduğu gibi, gerici Devrimci Demir Maden-İş'e karşı da mücadelesini sürdürecek ve sınıf sendikasını yaratma yolunda kararlılıkla ilerleyecektir.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
KAHROLSUN FAŞİZM - SOSYAL-FAŞİZM!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

Türk Demirdöküm Fabrikasından
Halkın Birliği Taraftarları

İŞTEN ATILMALARA KARŞI SESİMİZİ YÜKSELTELİM

Daha önce fabrikamızdaki sorunlarımızı Halkın Birliği'ne yazmış, patronun ve sosyal-faşistlerin işbirliği içinde hiç bir sorunumuzla ilgilenmediğini ve işçi arkadaşlarımızı işbirliği içinde nasıl işten attığını ve buna karşı bundan sonra sessiz kalmayacağımızı ve işçilerin işten atılmalarına karşı sesimizi kararlı bir şekilde duyuracağımızı söylemiştik.

Patron-ağa devleti hergün ekonomik darboğaza gittikçe batmakta, fiyatlar yükselmekte, işsizlik alabildiğine çoğalmaktave bunlara karşı halkımızın gelişen mücadelesini bastırmak için yeni baskı tedbirleri çıkarmakta,toplu iş sözleşmeleri yaparak işçilerin demokratik haklarını ellerinden almaya çalışmakta ve ekonomik çıkmazdan kurtulamayınca, fabrikalardan işçileri atmaktadır. Son yıllarda işten atılan işçi sayısı 60 bin kişiyi bulmaktadır. Bugün işçilerin görevi işten atılmalara son vermek için mücadeleye atılmak ve seslerini, yükseltmektir.

Fabrikamızda patronla-sosyal faşist temsilcilerin işbirliği devam etmektedir. Geçen hafta bir arkadaşımızın işten atılmasını protesto eden ve atılan arkadaşımızın işe alınması için direnişe geçtik. Olay şöyle gelişti. Fabrikamızda 4 vardiya var dır. Bunlardan B vardiyası sosyal-faşistlerin etkinliği altındadır, diğer vardiyalar devrimci işçileri desteklemektedir. İGD' li sosyal-faşistler bugüne kadar postalar arası kini, düşmanlığı, körükleyerek gelişen mücadeleyi bölmeye,parçalamaya çalışıyorlar. Geçen hafta gece vardiyasın daydı, daha çok devrimci işçilerin bulunduğu A-postası. Gece 11'de yemeğe gittiğimizde postabaşı "şimdi gidin 11.30'da gelin yemek daha olmadı" dedi. Saat 11.30'da tekrar gittiğimizde "şimdi gidin 12.00'de gelin" dedi. 12'de gittiğimizde tekrar yemeğin olmadığını gördük. İçimizden iki arkadaş hemen bu duruma müdahale ettiler, bu arkadaşlar gerek patronun, gerekse sosyal-faşist sendika ağalarının can düşmanlarıydılar. Çünkü bu arkadaşlar hiç bir baskıya boyun eğmemişler, kararlı bir şekilde bizlere önderlik etmeye çalışmış lardı. Bir arkadaş, postabaşını, tutarak "biz sizin köleniz miyiz?", "biz burada sabahtan akşama kadar alın teri dökmekteyiz bir parça ekmeği bile bize çok görüyorsunuz" diyerek postabaşının yüzünü teşhir etti. Bütün vardiyadaki işçiler arkadaşı destekledik- eğer yemek verilmezse direniş yapacağımızı söyledik, O sırada sosyal-faşist temsilci gelerek "tamam arkadaşlar sorunlarınızı halledeceğiz, şimdi dağılın" dedi. Bunun üzerine bütün işçi arkadaşlarla birlikte "yeter artık şimdiye kadar her şeyi yapacağız diyerek bizi oyaladınız. Sizler de patronların uşaklarısınız, patronlara vereceğimiz dersi, sizlere de ve receğiz" diyerek direnişi sürdürdük. Patron ertesi gün bir ar kadaşımızı işten attı. Bunun üzerine A, C ve D vardiyasındaki bütün işçi arkadaşlar ve B vardi yasındaki bir avuç sosyal-faşistin dışındaki diğer bütün işçi arkadaşlarla birlikte direnişe geçtik ve direnişi kararlı bir biçimde sürdürdük. En sonunda, patron arkadaşı 1 ay sonra işe alacağını söyledi. Bunun üzerine patrona "1 ay sonra arkadaşımız işe alınmazsa direnişimiz 1 ay sonra tekrar başlayacaktır" diyerek direnişi bitirdik.

Bundan sonra hiçbir arkadaşımızın işten atılmasına izin vermeyecek, sesimizi yükselteceğiz.

İŞTEN ATILMALARA SON!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

EDİP'TEN HALKIN BİRLİĞİ
TARAFTARLARI

Vergiler emekçi kitleler üzerinde ağır bir yüktür

Kapitalist ülkelerde emekçi kitleler üzerinde vergi yükü her zamankinden daha ağır bir hale gelmeye başlamıştır. Kapitalizmde işçi sınıfı, geniş emekçi kitleler, her yerde, her durumda ve hemen hemen her adımda tekellerin baskıcı devlet aygıtını finanse etmek için, ülkenin askerileşmesi ve saldırgan savaşlara hazırlanması için çok sayıda vergi ödemeye zorlanmaktadırlar.

Çeşitli istatistiklere göre, gelişmiş kapitalist ülkelerde bugün bütçenin yaklaşık %90 'ı vergilerden sağlanmaktadır.. Bütün bu toplam miktar doğrudan işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin üzerindedir. Çünkü mali sistem, burjuva güçler tarafından bu alanda sık sık uygulamaya konulan reformlar,diğer bütün faaliyetler gibi belirgin bir sınıf niteliğine sahiptir. Şu bir gerçektir ki; kapitalist ülkelerde vergiler aracılığıyla sağlanan miktarın toplam tutarının dörtte üçü ücretlerden gaspedilmektedir. Son 30-40 yıl süresinde, çeşitli kapitalist ülkelerde kişi başına düşen vergi 90 katına yüksel miştir. Bunun yanı sıra vergi ödeyenlerin sayısı da artmıştır. Yalnızca ABD'de savaş sonrası dönem içinde bu sayı 41 milyondan 70 milyon kişiye yükselmiştir. Bu artış esas olarak düşük ücretlilerin aleyhindedir ve yeni bir kanuna göre gelirleri 200 bin dolardan fazla olan Amerikalı vergi verenlerin sayısının %20'i düştüğü bir sırada olmaktadır.

Burjuvazi, emekçi kitleler üzerindeki vergi yükünü ağırlaştırmak için "legal" ve illegal, yöntemler kullanmaktadır. Örneğin ABD başkanı Carter, İkinci Dünya savaşının sonundan bugüne dek en derin buhranın eşiğinde bulunan ABD'nin ekonomik durumuna "istikrar sağlamak" için yeni bir vergi reformu önermiştir. Carter'a göre, yeni yasa "şirketlerin vergilerinin, düşürülmesini teşvik etmelidir." Bunun anlamı,büyük iş yerlerinin kârlarına daha uygun şartlar yaratmak, buhranın yükünü ABD emekçi kitlelerinin üzerine daha fazla yüklemektir ve bu şartlarda onların ödemek zorunda oldukları vergilerin yükü ağırlaşmaktadır. Ve Carter yeni bir yolda yürümemektedir. ABD'de yasalar uzun zamandan beri şirketler için vergidirme alanında uygun legal şartlar sağlayanmaddeler ve paragraflar sahiptirler. Örneğin, 1967'de ABD'de yıllık geliri 200 bin doların üzerinde olan,buna 21 milyonerde dahildir) 155 zengin insan, vergilerin ödeme şeklinden istifade edenler, bunlardan muaf tutulmuşlardır.

Aynı durum diğer kapitalist ülkelerde de mevcuttur. Örneğin, Danimarka'da milyonerlerin yüzde 10'u, vergi yüzde 80 azaltılmış varlıkları üzerinden, alındığından gelirleri üzerinden vergi ödememektedirler. Basına göre, Fransa'da, 200 bin firmadan 70 bini genel olarak vergi ödemekten muaftır.

Şu da vurgulanmalıdır ki,kapitalist sistem,kapitalistlerin ve tekellerin gerçek gelirlerini kamufle etmenin birçok yoluna sahiptir, onları koruyan şey uygun legal şartların yanı sıra diğer vergi toplamını azaltmaya da onları vergiden muaf tutma im kanlarıdır.

İşçi sınıfı ve diğer emekçi kitleleri, emekçi halk için bütün kötülüklerin kaynağı olan burjuva düzenini yıkmak için kapitalist baskı ve sömürüye karşı mücadelelerini güçlendirmektedirler.

İGİD KONGRESİNDE

OPORTÜNİSTLER YENİLGİYE UĞRADI

Her yerde olduğu gibi İstanbul Giyim İşçileri Derneği'ndede oportünizm ve inkarcılık kendi yüzünü gizleyemedi teşhir ve tecrit oldu. İstanbul Giyim İşçileri Derneği tabanı olarak oportünizm ve inkarcılığı saflarımız dan tasfiye ettikten sonra bizde Marksist-Leninist saflarda yerimizi aldık.

Oportünist ve inkarcılar başından beri İGİD'in çalışmalarına tam olarak katılmadılar ve derneğin disiplinine uymadılar. Örneğin derneğin nöbetçilik sorununu, çay yapma görevlerini yerine getirmediler bununla birlikte yaptıkları üyelerin aidatlarını tam ve zamanın da ödemediler. Daha sonra utanmadan bize şu öneriyi getirdiler "derneğin daha iyi çalışması için üst yapı seçimi yapalım" gerekçe olarak da İGİD'de verilen, aidat ve çay paralarının fazlasının Halkın Birliği'ne verildiğini söylediler ve kendi ilkesizliklerini ortaya serdiler. Çünkü yapılmasını istedikleri üst yapı seçiminde şunu öneriyorlardı: 1 kişi Halkın Birliği'nden, 1 kişi "devrimci halkın birliği"nden olsundu. Bu anlayış iltica edecekleri küçük burjuva oportünist Halkın Kurtuluşu'nun anlayışıdır. Halkın Kurtuluşu da az olduğu yerde nis pi çok olduğu yerde çoğunluk sistemini savunuyordu. Bugün oportünistler de aynı anlayış vardı. Örneğin başka bölgelerde bizimle tartışmaya gelmeyenler dahi (ne kılıf uydururlarsa uydursunlar bu siyasi aciziikten başka birşey değildir). İGİD 'de bize gelip sınıflarüstü olan üst yapı seçimini öneriyorlardı. Biz bu seçimin sınıflarüstü bir seçim olduğunu çoğunluğun iradesine ters düştüğünü açıkladık ve yönetim kurulunun devamından yana olduk ve İGİD'in çoğunluğu, tarafından bizim önerimiz kabul edildi. Daha sonra tasfiyeci gazetede Halkın Birliği'nin karşı devrimci olduğu yazıldı ve biz İGİD tabanı olarak "Devrimci Halkın Birliği" taraftarlarına sorduğumuzda bizi karşı-devrimci gör mediklerini söylediler. Daha son ra bununla yetinmeyen oportünist ve inkarcılar bir arkadaş hakkında "ajan", "polis" olduğunu söylediler. Biz buna karşı söylediklerinin ispatını istedik, oportünist ve inkarcılar herşeyi inkar ettiler ve tükürdüklerini, yaladılar. Biz "ajan" demedik siz kendiniz "ajan" dediniz diyerek meseleyi geçiştirmeye çalıştılar Ama biz bu konunun ciddi olduğunu, yapılan dedikodunun siyasi namussuzluk olduğunu söyledik ve şu ilkeyi "Devrimci Halkın Birliği" taraftarlarına sunduk. Bu dernek *sosyal* ve ekonomik temelde kurulmuş bir dernektir. Buraya da yurtsever, devrimci, demokrat nitelikteki kişiler gelir. Bize "karşı-devrimci"diyen, arkadaşa "ajan" diyen kişiler buraya giremezler, ancak özeleştiri vererek buraya girebilirler dedik ve ilkemizi onlara karşı uygulayarak şefleri ve tasfiyeci gazeteyi İGİD'e almadık.

Daha sonra oportünistler derneği bölmek, tabanı bizden uzak tutmak için yeni taktiklere başvurdular. İGİD yönetim kurulunu, "burjuva kanunlara" göre kazandınız, gazetemizin satılmasını, tabanın çoğunluğu istiyor onun için biz gazetemizi satarız diye rek birkaç kez provakatör tavırlara girdiler. Biz bunların bu tavrının İGİD'nin kapanmasına hiz met edeceğini söyledik ve onları teşhir ettik, ancak onlar bu tavırlarını yine sürdürdüler. Bize tekrar seçim yapılmasını öner diler. Gerekçe olarak da şeflerin girmemesi, gazetelerinin satılmamasını getirdiler. Bu konuda demagoji yaparak "Halkın Birliği tabanına güvenmiyor", "burjuvaka nunlara göre hareket ediyor" diyerek kendilerinin de inanmadığı kof yalanlar söylediler. Bu seçimi istemelerindeki amaç:

1) İGİD'e gelen "devrimci Halkın Birliği" tabanındaki dürüst unsurları alıp açacakları, tekkeye götürerek,

2) Halkın Birliği ve "Devrimci Halkın Birliği" arasındaki tartışmaların son bulması ve kendi yüzlerinin ortaya çıkmasını önlemekti.

Biz Halkın Birliği taraftarı giyim işçileri olarak aidatların ödenmesi kaydı ile seçimi ka bul ettik. Buna rağmen birkaç "Devrimci Halkın Birliği" taraftarı aidatını ödememişti. Seçim günü toplandığımızda "Devrimci Halkın Birliği"nin çok azınlıkta olduğunu gören şeflerinden biri derneğe kabul edilen üyeleri tanımadıkları ve üyelerden şüphe ettikleri türünden asılsız iddialarla seçimi protesto ettikle rini açıkladı. Halkın Birliğinden bir arkadaş da seçimin çoğunluğun iradesine göre yapılacağını, seçimin yapılıp, yapılmamasına bir şef değil, İGİD tabanının karar vereceğini söyledi. Oportünist ve inkarcılar na sıl ki çizgimizden şüphe ettikleri için Halkın Birliği'nin saf larından tasfiye edildilerse, bu gün de aynı şefler İGİD'in tabanından şüphe ettikleri için İGİD den tasfiye edildiler. Daha sonra oportünist şef tabanını alarak derneği terketti, bu tabanın tavrı değil, "Devrimci Halkın Birliği" şeflerinin tavrıydı. Onların tabanından birkaç kişi "seçimi hem biz istiyoruz, hem de protesto ediyoruz" diyerek buna karşı çıkıyorlar ve konulan tavrın yıkıcı olduğunu söylüyorlardı. Biz oportünist ve inkarcıların yüzlerini teşhir, ken dilerini tecrit ettik ve şimdi on lara son olarak şunu söylüyoruz; İGİD tabanındaki dürüst unsurları kazanacak ve İGİD çatısı altında bütünleşeceğiz, bunu hiçbir oportünist çaba engelleyemez.

Bu son seçim olayı içinde yap tığımız hataları ortayı koymayı, kendimizi aşmamız ve mücadelemizde güçlü olmamız için gerekli görüyoruz.

Hatalarımızı şöyle özetleyebiliriz:

1) İlk olarak, "Devrimci Hal kın Birliği"nin tabanını tartışmaya zorlayıp, onları kazanmalıydık ve istenen seçimin bölücü bir amaca hizmet ettiğini bunun için istemedini daha fazla vurgulamalıydık.

2) Seçimin yapılmasını birkaç kişi dışında tabana danışmadan kabul ettik ve bunun özeleştirisini seçimden önce yapılan toplantıda verdik.

GİYİM İŞÇİLERİNİN ÇELİKTEN BİRLİĞİNİ HİÇBİR İNKARCI ÇABA ENGELLEYEMEZ!

Istanbul'dan Proleter Devrimci Giyim İşçileri

KISA HABERLER

ÇÖZÜM YOLLARI...

6 Aralık Çarşamba günü Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'ün Kontenjan Senatörleri ile yaptığı, 2.5 saatlık görüşmede bugünkü buhrandan kurtulmak için çeşitli çözüm yolları önerilmiş ve bunlar üzerinde tartışılmıştır. Toplantıda belli başlı üç çözüm yolu önerilmiştir. 1) CHP-AP koalisyonu, 2) Parlamentonun fashi (açık ifadesi Sıkıyönetim), 3)Erken seçim komprador burjuvazi ve toprakağalarının siyasi sözcülerinin içine düştükleri krizden kurtulmak için önerdikleri bu çözüm yolları onlarınsaltanatını artık uzun süre ayakta tutamayacaktır. Halkın mücadelesi bu saltanatı yeniden sarsmakta ve tarihin çöplüğüne atma yönünde gelişmektedir. Hiç bir çözüm yolunun bu gidişin önünde durması, artık mümkün değildir.

IMF'NİN DİREKTİFLERİ

IMF heyeti Waşington'dan tekrar ülkemize geldi. Yetkililerle yapılan görüşmelerde kredi musluklarını açabilmesi için bu sefer de belli başlı şartlar öne sürdü. IMF'nin şartları arasında en dikkati çeken yüzde 40 oranında bir devalüasyon önermesidir. Bu şart kabul edildiği takdirde yüksek orandaki bu devalüasyonun doğuracağı büyük bir zam furyasıdır. IMF kriz içinde komprador burjuvazi ve toprakağaları nın hayalindeki kredi muslukları açmak için en ağır şartları kabul ettirmeye çalışmaktadır. Bunun sonucu ise işsizlik, pahalılık ve zulumün katmerleşmesidir.

ÇIKMAZDAKİ PAKET

Ecevit'in "Salı günü (12 Aralık) çıkar" dediği yeni baskı tasarılarından oluşan paketten ancak ceza muhakemeleri ulusü ile ilgili yasa değişikliği Salı günü CHP ortak grubunda ele alınıp kabul edildi. Paketteki diğer maddeler ele alınamadı. Komisyon üyeleri morallerinin bozuk olduğunu beyan ettiler. Halkın Ecevit'in bu paketine karşı, gelişen muhalefeti CHP'nin özgürlükçü maskesini düşürmekte, maske düştükçe moral de bozulmaktadır. Halkın muhalefetinin, artması bu paketin çıkmasını da da çıkmaza sokacağa benziyor.

ECEVİT HÜKÜMETİNİN ZAM FURYASI

Geçtiğimiz hafta şişe cam fiyatlarına %30 oranında zam yapıldı. Ülkemizde artık sık sık yapılan devalüasyonlar ve bunların doğurduğu zam furyası alışılmış hale geldi.

Yoksul üreticiler açlığın eşiğinde

Bizler Kayseri'nin Bünyan Kazası Akkışla nahiyesinin Orta Köyünden ayçiçeği üreticisi yoksul köylüleriz, geçen yıl ürettiğimiz ayçiçeğinin kilosunun 20 liradan aracı ve tefecilere sattık. Emeğimizin karşılığını tam olarak almamamıza rağmen o günün şartlarına göre borcumuzu ödedikten sonra ancak ve ancak ölmeyecek kadar yiyeceğimizi temin edebildik. Bu yıl da bin bir hayaller içinde yeniden ayçiçeği ektik. 6 ay gibi uzun bir süre bunun peşinde yağmur, soğuk, çile demeden, ilkokul çağında çocuklarımızla, ihtiyar ninelerimizle, bacılarımızla, gebe kadınlarımızla, gece gündüz demeden çalıştık ve satılacak duruma getirdik. Mahsulümüzü diğer yoksul köylülerimiz, gibi biz de kamyon kiralayıp şehire getirdik. Mahsulümüze bu yıl 10 lira, 11 lira, 12 lira fiyat verdiler. Yoksul köylüler şaşırmışlardı, sanki isyana teşvik ediliyorlardı. Hakim sınıfların ürettiği mallara %150 zam yapılırken, taşıt fiyatları iki katına çıkarken, yoksul halkın ürettiği malın fiyatı artmadığı gibi bir yıl önceki fiyatı da etmiyordu. Patron durumumuzu bizden daha iyi bilmektedir, yoksul olduğumuz için ayçiçeğini ge ri götürecek halimiz yok, parasız da istese vereceğiz. Tüm bu sömürü ve baskı yetmiyormuş gi bi sözümona o patron bozmaları ve sermayenin uşakları yoksul köylülere insanlık onurunu kırıcı her türlü muameleyi de yapmaktan geri durmuyorlar.

Ama, tüyü bitmemiş yetimlerimizin, gebe kadınlarımızın, damla damla alın terini sömüren sermayenin eli kanlı uşaklarının yakasına yapışacağımız günler çok yakındır. Sömürüsüz, sınıfsız, kimsenin kimsenin ürününü gasbetmediği, kimsenin kimseyi horlamadığı, herkesin eşit haklar içinde insanca ya-

şadığı bir toplum için mücadelede artık Orta köy halkı da vardır. Ve emekçi halkımıza kurtuluş yolunu gösteren, ona önderlik eden Halkın Birliği saflarında yerini almaktadır. Ayrıca Orta köy halkı Halkın Birliği'ni saflarındaki oportünist ve inkarcı şefleri temizlediği için bir kez daha selamlamaktadır

Sorunumuz yalnız alın terimizin sömürülmesi ve emeğimizin, gaspedilmesi değildir, Köyümüz halkı yıllardır gerici ve faşist partilerin yanı sıra komprador burjuvazi ve toprakağaları nın partisi olan CHP'ye de uşaklık ve deyneklik etmiştir. Ama artık halkımız her türden gerici liğe ve sömürüye karşı kesin tavır alarak sınıfının saflarında, yerini almıştır.

Köyümüz kasıtlı olarak bugüne kadar geri bırakılmıştır, Elektriksiz, lağımsız, insan sağlığına aykırı ahşap evlerde oturmaktayız. Okuma yazma bilmeye nimiz çoğunluktadır, en çoğu ilk okul mezunudur. Hastalarımız dok torsuzluktan ölmektedir. Temelinde ekonomik bozukluğun yattığı aile geçimsizlikleri, kardeş kavgaları, yoksulun yoksula karşı silahlanması ve birbirini öldürmeye kadar varan olaylar ge ri bıraktırılmışlığın, somut örnekleridir. Ama hiçbir şey Orta Köy halkının Demokratik Halk İktidarı mücadelesindeki yerini almasına engel olamayacaktır.

KAHROLSUN PATRON AĞA DEVLETİ!

Orta Köy Halkından
Halkın Birliği Taraftarı Bir Grup

"PARTİZAN"DAN GÜNEY DERGİSİNE "AÇIK
VE BAZI İFTİRA VE ÇARPITMALAR ÜZER

"Partizan"ın 4. sayısında Güney Dergisine açık mektup yayınlandı. "Açık Mektup" Güney Dergisine yazılmış olmaktan öte, Marksist-Leninist harekete adice saldırı ve iftira manzumesi niteliği taşımaktadır. Yazar her zamanki alışkanlığıyla et rafa veryansın edip, kof ajitasyon laflarını da oraya buraya serpiştirerek, Güney'in yüreğine hitap etmek istemiş. "Yüreğe işleyen" ajitasyonla Güney'i "kazanma" derin siyasetini her satırında işleyen yazar, büyük heyecanla başarısının sonuçlarını bekliyordu. Partizan'ın bu yüreğe hitap etmede ne denli başarılı olacağını şimdiden saptamamızın olanağı yok. Ama bize düşen görev yazarın yüreğe işleyen nağmeler arasına serpiştirdiği hayasız iftira ve çarpıtmalarını ortaya koymaktır.

"Partizan" hizipçileri Güney Dergisine kendilerini ilkesiz bir şirin gösterme çabası içindedirler. Bu "Açık Mektup"un özünü oluşturuyor. Bunu sözümona Güney'in, "koruyucusu", "hamisi" pozlarında yapmaya, çalışıyorlar. Ve Marksist-Leninist harekete ağız dolusu iftirayla birleştirmeye çalışıyorlar.

MARKSİST-LENİNİST HAREKET GEÇMİŞİN KOMÜNİST TEMELLERİ ÜZERİNDE YÜKSELİYOR.

"Açık Mektup"tan çok kötü bir polemik yazısı niteliğindeki yazıda "korkunç ürkütücü" iddia ve iftiralar sıralanmış. Bunlardan bir kısmına sırasıyla bir göz gezelim.

"Halkın Birliği önce İbrahim Kaypakkaya ana hattı küçük-burjuva olan bir çizgi savunmuştur diyordu"

....

"Halkın Birliği daha ilk sayısından itibaren ideolojik olarak Marksist - Leninist hareketi (geçmişini ve bugününü) küçük burjuva maceracılığı olarak değerlendirmiştir. Başta, bu gizli kapaklı yürütülmüş, daha sonra açık kelimelerle yazılmıştır."

Bay yazar bu dehşetli iddialarını küçük bir alıntıyla olsa dahi kanıtlama yoluna gitmemiş. Neden? Çünkü sahtekarlığı meslek edinmiştir. Halkın Birliği hiçbir zaman "İbrahim Kaypakkaya yoldaş ana hattı küçük burjuva bir çizgi savunmuştur" diye bir tespit yapmamıştır. Biz parti meselesi ve geçmişin değerlendirilmesiyle, ilgili hatalarımızı, bu hataların köklerini korkusuzca açık yüreklilikle ortaya koyduk ve bu tavrımızı sürdürmede kararlıyız. Bunu "Partizan" hizipçileri ve başkalarının istismar etmeye kalkması beyhude bir çabadır. Çünkü istismarcılığın sahiplerini ihya ettiği görülmemiştir ve görülemez.

Yıkıcılık yolunda istismarcılığı ve demagojiyi sermaye edinen "Partizan" yazarları geçmişin hangi ciddi ve tutarlı özeleştirisini yapmışlardır? Marksist-Leninist hareketin geçmişte ortaya konan çizgisini hangi olumlu yönde geliştirmişlerdir, Hangi doğruları derinleştirip, zenginleştirmişlerdir? Marksizm-Leninizme, Marksist-Leninist çizgiye düşman görüş ve çizgilere karşı asgari de olsa hangi ciddiye alınabilecek bir mücadele yürütmüşlerdir? Bunların hiçbirini yapmamışlardır ve yapamazlar da... Onların tüm yaptıkları dün olduğu gibi bugün de tasfiyecilik ve yıkıcılık olmuştur; geçmişin hatalarını temel alıp, bunları karikatürleştirmeye varıncaya dek sistemleştirmek olmuştur. Onlar geçmişin Marksist - Leninist çizgisi üzerinde değil, geçmişin hata ve günahları üzerinde yükseliyorlar. Geçmişe sözümona sahip çıkma adına hata ve günahları üzerinde yükseliyorlar, Geçmişe sözümona sahip çıkma adına yaptıkları hatalara bağnazca sarılmak, onları sistemleştirmek ve demagoji yaygaradır.

"Halkın Birliği önce İ.Kaypakkaya ana hattı küçük burjuva olan bir çizgi savunmuştu diyordu" iftirası da işte dün olduğu gibi bugün de yapılan demagojik yaygaranın bir parçasıdır.

Halkın Birliği'ni az çok izleyen herkes "Partizan" yazarının yalancılığını kavrayabilir. Yine Halkın Birliği'ni az çok izleyen herkes "Halkın Birliği'nin ilk sayısından itibaren ideolojik olarak İbrahim Kaypakkaya yoldaşın çizgisini küçük burjuva maceracılığı olarak değerlendirdi" ği iddiasının da hayasız bir çarpıtma olduğunu görebilir. "Partizan" yazarı, adi bir yalancı değilse, iddialarını kanıtlamak zorundadır. İşte meydan. O Halkın Birliği'nin böyle bir tespiti olduğuna dair tek alıntı yapamaz. Zaten bulmuş olsaydı hiç kaçırmaz, mal bulmuş magribi gibi sarılırdı.

Bazı oportünist ve inkarcı unsurlar, geçmişin küçük burjuva olduğu şekilde görüşler savuna gelmişlerdir. Ancak bunlar görüşlerini Halkın Birliği'ne hakim kılamamış ve Marksist-Leninist hareket saflarından temizlenmişlerdir. İşte "Partizan" hizipçilerinin istismar etmeye çalıştıkları gerçek budur. Onların bu gerçeği istismarı ve Marksist-Leninist harekete saldırılarını hızlandırmalarının ana nedeni oportünizme ve inkarcılığa karşı mücadelenin doğmatik hizipçi tasfiyeciliği de hedef alması, onun da temellerine yönelmesidir.

Geçmişe sahip çıkma, onu savunma birçok kez belirttiğimiz gibi lafta İbrahim Kaypakkaya Yoldaş'ın adını bolca tekrarlamakla olmaz. Bunun biricik ölçütü izlenen ideolojik-siyasi çizgidir.

Lenin'in, Stalin'in adını dilden düşürmeyen, onu savunduklarına dair yeminler eden küçük burjuva oportünist, revizyonist akımlar yok mudur, daha da çıkmayacak mıdır? "Partizan"da İbrahim Kaypakkaya yoldaşın adını dilden düşürmeden, onu berbat bir şekilde istismar ederek küçük burjuva çizgisini kamufle etmeye, ayakta tutmaya çalışıyor. Onların geçmişte de, bu gün de yapmaya çalıştıkları, İbrahim Kaypakkaya yoldaşı sözümona savunma adına bol ca kof ajitasyon ve demagojiyle hizipçilik lerini, yıkıcılıklarını gözden gizleme, Marksist-Leninist hareketin çizgisine düşman çizgilerini şirin göstermek olmuştur.

FEODALİZMİN TASFİYESİ ANCAK MİLLİ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ İLE MÜMKÜNDÜR.

"Partizan" yazarı, sosyo-ekonomik yapı konusuyla ilgili olarak "Açık Mektup"ta şunları yazmış:

"Halkın Birliği ise Türkiye devriminin bu temel meselesinde Türkiye'nin geri kapitalist bir ülke olduğunu savunmuş; feodalizmin emperyalizmin yardımıyla, Prusya tipi geçiş ile tasfiye edildiğini ileri sürmüştür."

Yazarın bu iddiası, sosyo-ekonomik yapı konusunda anti-Marksist görüş sahiplerinin bize yönelttiği artık yadırgamadığımız bayağı bir iftiradır. Halkın Kurtuluş'ndan, Halkın Yolu'na, onlardan, "Partizan"a kadar küçük burjuva akımlar sözümona keskin pozlarda bu iftiradan medet umuyorlar.

Halkın Birliği'nin sosyo-ekonomik yapıyla ilgili görüşleri açıktır. Biz daha ilk sayıda Türkiye'nin yarı-sömürge, komprador kapitalizmin hakim olduğu, feodal kalıntıların veya yarı-feodal ilişkilerin, önemli ölçüde varlığını sürdürdüğü bir ülke olduğunu ortaya koyduk. Bugün de aynı görüşü savunuyoruz. Halkın Birliği feodalizmin tasfiye edildiği şeklinde bir görüş savunmamıştır ve savunmuyor. Bu görüşü bize maledenlere adi iftiracı olmadıklarını ispatlama imkanı her zaman tanıdık şimdi de tanıyoruz. Ve "Partizan" yazarını bu iddiasını kanıtlamaya davet ediyoruz. Sonucu şimdiden bildiğimizden şunu tam bir açıklıkla belirtelim ki, "Partizan"ın hizipçi elebaşları bunu ne geçmişte kanıtlayabildiler ne de şimdi kanıtlayabilirler

Onların tüm yaptıkları Mao Zedung'un yazılarından alıntıları alt alta dizerek, "işte görüldüğü gibi ülkemiz yarı feodaldir" görüşünü ispatlamak için o denli terlediler ki, hacca gidenlerin sayısına bakarak ülkemizin yarı-feodal olduğunu iddia edecek kadar gülünçleşme noktasına vardırılar.

Bizim ülkemizin sosyo-ekonomik yapısıyla ilgili görüşlerimiz İbrahim Kaypakkaya yoldaşın ortaya koyduğu bakış açısına tamamen uygundur, Ve Marksizm-Leninizmin evrensel önermelerine dayanmaktadır. Feodalizmin tasfiye edildiğini savunduğumuz iftirasını atan "Partizan" ve Halkın Kurtuluşu vb. gibiler, emperyalizmin komprador karakterde bir kapitalizmin gelişimine kaçınılmaz olarak yolaçtığını söylemek, hatta komprador kapitalizmin hakim olduğunu dil ucuyla da olsa belirtmek zorunda kaldıkları halde, bu gelişim yolunun adını koymaktan bağnazlıkla kaçınıyor ve yaygarayla ülkemiz yarı-feodaldir iddiasını öne sürüyorlar, Emperyalizmin kaçınılmaz olarak gelişimine yol açtığı kapitalizmin junker tarzda gelişen gerici kapitalizm olduğunu kabul etmek istemiyorlar, Onlar yapıya ne hakimse, hangi üretim ilişkisi hakimse yapıya niteliğinin onun vereceği gerçeğini kaba bir biçimde reddediyorlar; bilimsel bir temeli olmayan "komprador kapitalizm de hakim olsa ülke yine yarı-feodaldir" görüşünü ileri sürüyorlar.

Evet, biz bugün ülkemizde komprador karakterde bir kapitalizmin hakim olduğunu ve yapıya damgasını bunun vurduğunu, yani ülkemizin yarı-sömürge komprador karakterde kapitalist bir ülke olduğunu savunuyor ve bunu somut şartların somut bilimsel bir tahliline dayandırıyoruz. Ülkemizin yarı-feodal olduğunu iddia edenler tutarlı olmak istiyorlarsa, ülkemizde komprador kapitalizmin hakim olduğunu söylememeleri ve yarı-feodal ilişkilerin hakim olduğunu somut gerçeklerin tahliline dayandırmalıdırlar. Ama onlar bunu yapacak cesarete ve yeteneğe sahip değillerdir. Mekanik teorik formülasyonlar ve Marksizmin tahrifine dayanan tezlerle ve "dehşetli" devrimci laf yığınlarıyla vaziyeti kurtarmaya çalışıyorlar. Bunu yaparken de Çin'in şartlarının ve Mao Zedung'un yazılarının kaba kopyacısı durumuna düşüyorlar, Çünkü onların ülkemizin sosyo-ekonomik yapısını inceleme, araştırma diye bir sorunları yoktur. Bu kaba kopyacılık "üstad"larının bazıları bir süre sonra ülkemizin yarı-feodal olduğuna ilişkin derin tezlerini savunamayacak hale gelecek, saklayacak yer arayacak ve oportünist tornistanlar yapacaklardır,. Bunu hep beraber izleyeceğiz.

"Partizan" hizipçileri geçmişte sosyo-ekonomik yapı tahlili konusunda kıyametler koparmış, komprador kapitalizmin hakim olduğu görüşüne şiddetle karşı çıkmışlardır, Yazdıkları yazılar Marksizmin en ilkel gerçeklerinden dahi habersiz oldukları ve Marksizmin en genel doğrularını tahrif etmekten kaçınmadıklarını göstermesi bakımından bugün bile "müstesna" bir yere sahiptir ve öyle kalacaktır, Onlar kısa bir süre önce bir dergide yine alıntıları alt alta dizerek ülkemizde kapitalizmin hakim olduğunu yazmışlardı, Şimdi bu yazıyı saklayacak yer arıyorlar, Bu da onların ülkemiz yarı-feodaldir görüşünü ileri sürerken hem ne denli tutarsız olduklarını, hem de hizipçiliğin kara bayrağını kaldırırken İbrahim Kaypakkaya yoldaşa sarılmalarının ne denli istismarcılık olduğunu gösteriyor.Onlar sosyo-ekonomik yapı tahlili konusunda bize saldırırken aslında İbrahim Kaypakkaya yoldaşın "Kızıl Siyasi İktidar", "TİİKP Program Taslağı Eleştirisi" yazılarında ortaya koyduğu bakış açısına saldırıyorlar,

Junker tarzda kapitalist gelişmenin emperyalizm çağında mümkün olmayacağı görüşü bilimsel bir temele dayanmıyor. Bunu reddedenler aslında emperyalizmin sermaye ihracının kaçınılmaz olarak geliştirdiği kapitalizmin niteliğini ve bunun nasıl mümkün olduğunu tahlil etmeyi gerçekleştiremezler. Emperyalizm çağında junker tarzda kapitalizmin gelişmeyeceğine dair klasiklerden tek kanıt gösterilemeyeceği gibi, emperyalizmin sermaye ihracının yol açtığı kapitalizmin gelişimi junker tarzda olmaktadır. Feodalizmin ağır acılı çözülmesi, feodal ağaların komprador kapitalist hale dönüşmeleri vs. vs. bunun en açık kanıtıdır.

Halkın Birliği daha ilk sayısında demokrasinin bir devrim meselesi olduğunu vurgulamış, feodal kalıntıların tasfiyesinin ancak Milli Demokratik Halk Devrimi ile mümkün olduğunu ortaya koymuş ve pratikte buna uygun bir çizgi izlemiştir.

DEMOKRATİK DEVRİM ÖZÜNDE BİR TOPRAK DEVRİMİDİR.

"Partizan" yazarı dehşetli iddialarına bir yenisini şöyle eklemiş:

K MEKTUP
ZERİNE

> ● GEÇMİŞE SAHİP ÇIKMA, ONU SAVUNMA BİRÇOK KEZ BELİRTTİĞİMİZ GİBİ LAFTA, İBRAHİM KAYPAKKAYA YOLDAŞIN ADINI BOLCA TEKRARLAMAKLA OLMAZ. BUNUN BİRİCİK ÖLÇÜTÜ İZLENEN İDEOLOJİK-SİYASİ ÇİZGİDİR.

> ● PARTİ VE ORDU İNŞASI KONUSUNDA BİZE ÇAMUR ATMAYA YELTENEN "PARTİZAN" YAZARLARI, ÖYLE SAKAT BİR NOKTAYA VARMIŞLARDIR Kİ, BUGÜN PARTİ VE ORDUNUN İÇİÇE GEÇTİĞİ, PARTİ VE ORDU İNŞASININ İÇİÇE GEÇTİĞİ ANLAYIŞINA VARMIŞLARDIR.

"Marksist-Leninist hareket Demokratik Halk Devriminin özünün tarım (toprak) devrimi olduğunu savunmuş ve savunmaktadır. Halkın Birliği ise DHD sözde kabul etmekle birlikte, Lenin'in kötü kopyacılığını yaparak meseleyi siyasi demokrasi meselesine indirgemiştir."

Yazarın ne demek istediği aslında açık değildir. Yazarın iddiası saldıracak yer arayıp da bulamamasının hiddetiyle laf kalabalığı yapmayı ifade ediyor. Bizim bu konuda ne söylediğimiz neyi savunduğumuz açıktır. Biz sosyalizme giden yolda önümüzdeki devrim adımının Milli Demokratik Halk Devrimi olduğunu, bu devrimin özünün, toprak devrimi olduğunu savunuyoruz. Milli meselenin devrim meselesi olması gibi demokrasi de bir devrim meselesidir; herşeyden önce feodal kalıntıların ve komprador kapitalizmin tasfiyesi meselesidir.. Ülkemizde toplumsal ve milli gelişmeyi, ülkenin demokratikleşmesini engelleyen kuvvetler emperyalizm, komprador kapitalizm ve feodal kalıntılardır. Emperyalizmin ülkemizdeki egemenliğini komprador kapitalizme, feodal kalıntılara dayanarak sürdürüyor. Yarı-sömürge yapıya son vermek, ülkeyi demokratikleştirmekten, "toprağı temizlemek"ten; feodal kalıntıları, komprador kapitalizmi tasfiye etmekten geçiyor.

TÜRKİYE DEVRİMİNİN YOLU HALK SAVAŞI YOLUDUR.

"Marksist-Leninist hareket devrimin yolunun halk savaşı olduğunu .... savunmuştur. Halkın Birliği ise şehirlerde toplu ayaklanma ile devrimin başarılacağını savunmuştur."

İftiracılığa birkez başvurulmasın hele, ardı arkası kesilmez bir türlü. Çünkü bu küçük-burjuva sınıf niteliğinden kaynaklanır. Halkın Birliği'nin şehirlerde toplu ayaklanma ile devrimin olacağına ilişkin bir görüş savunmadığını göstermeye bile gerek yoktur. Çünkü daha 1. sayısında devrimin yolunun halk savaşı yolu olduğu vurgulanmıştır. "Partizan" hizipçilerinin bu kuru iftiraya halk savaşının sözde tek savunucusu olduklarını göstermek için ihtiyaçları vardır. Başka bir yazı da ele alacağımız "Halk Savaşı Üzerine" Partizan'ın 3. sayısında ortaya konan mekanizm, kalıpçılık ve suni mantık şahaseri görüşlerle ne yazık ki halk savaşının tek savunucu olunamaz. Çünkü bu yazı halk savaşını savunmada değil ama, onu mekanik kalıplar, iradi çitler özlü ve sınıf mücadelesi içinde paramparça olmaya mahkum sınırlar içine hapsetmede tektir.

"Partizan" hizipçileri maceracı birkit le çizgisi geliştirmişlerdir. Onlar kitleleri hazır oldukları mücadele biçimlerine seferber etmek, kitleleri hazır oldukları mücadele biçimleri içinde eğiterek, daha üst mücadele biçimlerine, silahlı mücadeleye seferber etmek gerektiği Marksist-Leninist ilkesini reddediyorlar. Kitlelerin, durumu kitleleri mücadeleye seferber etmek aslında onları pek ilgilendirmiyor. Bu bakımdan silahlı mücadeleyi subjektif iradeci bir tarzda ele alıyorlar. Silahlı mücadelenin başlatılması ve halk savaşıyla ilgili yazılarında bu nedenle, mücadele biçimleri; bir mücadele biçiminden diğerine geçişte kitlelerin durumu; objektif şartlar konusunda tek satıra rastlamak mümkün değildir. Aksine silahlı mücadelenin başlatılmasını tamamen iradi; askeri-teknik hazırlıklara bağlayan bir anlayış her sayfadan akmaktadır.

Öte yandan bu yazıda, kitle örgütleri konusunda tam bir es geçme, kitlelerin örgütlenmesinin yegane biçiminin ordu örgütlenmesi olduğu anlayışı vardır. Bu, kırlık alanlardaki faaliyetlerde köylüleri örgütlemenin yegane biçimi olarak gerilla birimleri teşkil etme anlayışında somut ifadesini bulmaktadır. Elbette bu legal örgütlenme ve mücadele biçim ve imkanları ve bunları araç olarak kullanma konusundaki tam küçümseyici anlayışla elele gidiyor.

Marksist-Leninist hareket bu yazıdaki anti-Marksist anlayışları ta 1975'lerde ortaya çıkarmıştı. Bu yazıdaki anlayışlar ne yeni, ne de yabancıdır. Görünüşteki bazı rötüşler onun özünü değiştirmemiş ve değiştiremez de...

Parti ve ordu inşası konusunda bize çamur atmaya yeltenen "Partizan" yazarları, öyle sakat bir noktaya varmışlardır ki, bugün parti ve ordunun içiçe geçtiği, parti ve ordu inşasının içiçe geçtiği anlayışına var mışlardır. Bunu da "Mevcut özel şartlar"yaf tasıyla örtmeye çalışıyorlar. Bu anlayışın kendisi özde partinin, onun önder rolünün red ve çarpıtılmasına dayanır, ve gerçekte silahlı mücadele içinde doğacağı pespaye an layışının başka bir biçimidir.

Bu haksız bir itham mı? Kesinlikle hayır! "Partizan" hizipçilerinin parti ve ordu inşası ile ilgili savundukları ortadadır. Onlar bugün "parti ve ordu inşası kırda ve şehirde (esas olarak kırda) gerilla birimlerinin kurulması şeklinde olacaktır." görüşünü savunuyorlar. Bundan daha âlâ yeni fokocu bir teori bulunabilir mi? Parti inşasını gerilla birimlerinin kurulmasına indirgeyen, böylelikle, parti ve ordunun içiçe geçtiği tezinin klasik savunuculuğunu yaparak partinin öncü ve önder rolünü kalkıp reddeden bundan daha tam tekmil bir tez bulunabilir mi? Bu tezin kendisi, "Partizan" yazarlarının bolca tekrarladıkları "parti örgütlemesi esastır" ilkesini zerre kadar kavramadıklarını onun içini boşaltıp çarpıttıklarını ve hizipçi tasfiyeciliklerinin kaba bir örtüsü yapmaya çalıştıklarını gösteriyor. Hizipçi bayların anlayışına göre, "esas olan parti örgütlenmesi değil, gerilla birimlerinin örgütlenmesidir; gerilla birimlerinin örgütlenmesi de zaten parti örgütlenmesi veya inşası demektir." Yukarıda aktardığımız tezin ana fikri budur. Bu ana fikir ise, "Partizan" yazarlarının hizipçi tasfiyeci suratlarını gizlemek için başvurdukları "parti tasfiyeciliği", "partiyi red detme" demagojik yaygaralarını çürüğe çıkarır niteliktedir. Parti inşasını gerilla birimlerinin kurulmasına indirgemekten daha âlâ partiyi reddetme, parti tasfiyeciliği olur mu? Veya gerilla birimlerinin ku rulmasına parti inşası adı vermek, sizi partiyi, onun öncü ve önder rolünü reddeden anlayıştan kurtarabilir mi? Parti inşasını gerilla birimlerinin kurulması olarak ele alan anlayış, proletarya partisi için tasfiyeci bir anlayıştır. Çünkü bu an layışa göre gerekli olan proletarya parti si değil, ordu örgütlenmesidir, gerilla birimleridir. Ve gerilla birimlerine parti nin rol ve görevleri atfedilmiştir.

1972'LERDE PARTİNİN KURULUŞU GÖREVİ GERÇEKLEŞTİRİLEMEDİ.

"Partizan" yazarlarının bugün vargüçleriyle ileri sürdükleri, tarihi gerçeklerin çarpıtılmasına dayanan büyük iddiaları şudur:

"Bugün 'proletarya partisini kurmaktan' bahsetmek, Marksist-Leninist hareketin geçmişini reddetmektir."

Biz bu iddianın kof ve gerçek dışı olduğunu "Geçmişe Kısa Bir Bakış" adlı yazıda ortaya koymuştuk. "Partizan"ın 4. sayısında bu iddia, gerçeklerin çarpıtılmasının verdiği titreklikle tekrarlanmıştır... "Partizan" 4. de şunları okuyoruz.

"Marksist-Leninistler, Türkiye devriminin temel meselelerine ilişkin görüşlerini (yaklaşık 2.5 yıllık bir süre içinde, 1969-1972 arasında) ortaya koydukları ve TİİKP içinde kalma şartlarının revizyonist yöneticilerce yokedilmesinden sonra bu partiden ayrılarak TKP/ML'yi kurdular. Bu kuruluş şu şekilde gerçekleştirilmiştir: İlk önce geçici merkez komitesi durumunda, olan koordinasyon komitesi kurulmuştur Ve bu komite içinde ayrıca bir daimi komite seçilmiştir. Koordinasyon komitesinin gerçekleştirmesi gereken bir dizi görevleri vardı. O partinin 1. Kongresine kadar bu görevlerin tamamını veya büyük bir bölümünü yerine getirmekle görevliydi." (abç).

Daha sonra bu görevler ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri olarak sıralanıyor. İdeolojik görevler konurken, TKP ve PDA başta olmak üzere tüm revizyonist, oportünist, reformist, troçkist, Marksizm-Leninizme düşman akımlara karşı kararlı mücadele vererek devrim isteyen unsurları par ti saflarına çekmek görevi vurgulanıyor. Siyasi olaraksa, temel meselelere ilişkin görüşleri zenginleştirmek, partinin küçük bir program taslaklarını hazırlamak ve ideolojik siyasi görevleri yerine getirebil mek için bir yayın organı çıkartılması görevi saptanıyor. Örgütsel görevler olarak da yazıda TKP/ML bölge komitelerini atamak belirtiliyor.

Aslında tüm bu yazdıkları "Partizan" hizipçilerinin "parti kurulmuştu" iddialarını çürüğe çıkarıyor.

TİKP'den ayrıldıktan sonra İbrahim Kaypakkaya Yoldaş'ın kurduğu TKP/ML hareketi, Marksist-Leninist partinin kuruluşuna giden yolda atılan önemli bir adım ve parti kurma örgütlenmesi niteliğine sahipti. Yukarda da belirtildiği gibi bu örgütün merkezi yapısının koordinasyon komitesi olarak saptanması ve kurulması, onun henüz parti olmadığını, ama partiyi kurma hazırlık örgütlenmesi olduğunu gösteriyor.

Bu koordinasyon komitesinin saptanan görevleri açısından da doğrudur. Şöyleki, koordinasyon komitesinin önüne koyduğu ideolojik-siyasi-örgütsel görevler kongreyle parti kuruluşunu gerçekleştirmeye yönelik hedeflerdir. Gerçekler, İbrahim Kaypakkaya yoldaşın partinin kuruluşu için subjektif şartı olgunlaştırmaya yöneldiğini gösteriyor. Partinin kuruluşu için gerekli olan subjektif şart nedir? Bu komünist hareketin varlığıdır. TİİKP'den ayrıldıktan sonra İbrahim Kaypakkaya yoldaş için bu sübjektif şartı oluşturmaya ve parti kuruluşunun şartlarını olgunlaştırmaya, yönelmiştir. O zaman koordinasyon komitesinin ortaya koyduğu görevlerin tümü buna yöneliktir. Ama partinin kuruluşu için mükemmelliyetçi bir anlayışta yoktur. Partinin kuruluşu kongresine kadar saptanan görevlerin tamamı veya çoğunluğunun yerine getirilmesinin gerekli olduğunun ortaya konması bunu ifade ediyor. Ortaya konan görevler içinde bazıları var ki, kuruluş kongresine kadar tamamen gerçekleşemeyebilir. Örneğin devrim isteyen unsurların kazanılması. Bu bakımdan ortaya konulan görevlerin mutlaka tamamen gerçekleşmesi gerektiği anlayışının olmayışı; partinin kuruluşu için tüm dürüst unsurların birleştirilmiş olması vs. gibi anlayışların olmayışı mükemmelliyetçi anlayışlar içinde bir darbedir.

İbrahim Kaypakkaya Yoldaş'ın henüz parti kurulmadığı halde "TKP/ML" ismini kullanması hata mıydı? Hayır. Bu isim, Komünist Hareketin o zamanki konumuyla (Parti olmayışıyla) bir çelişki arzediyordu. Ama bu geçici ve önemsiz bir çelişkiydi. Çünkü Parti kurma örgütlenmesi veya parti kurmaya yönelen parti öncesi bir örgütte kendisine Leninist parti ilkelerini temel alması; O temelde yükselmesi ve yapılanmasıda, işleyişinde, faaliyetlerinde bu ilkelerden hareket etmesi zorunludur.

Zaten Leninist parti ilkeleri temelinde yükselen komünist bir hareket kurmadan, oluşturmadan Marksist-Leninist bir parti kurmak olanaksızdır. Leninist parti ilkeler temelinde yükselmeyen bir komünist hareket olmadan Marksist-Leninist parti kurmak düşünülemez. Böyle kurulacak "parti" bir proletarya partisi değil, gevşek, laçka, ideolojik-siyasi birliği, irade ve eylem birliği olmayan bir yapı olur. Bu nedenle İbrahim Kaypakkaya yoldaşın kurduğu komünist hareketle Leninist ilkeler temelinde yükseliyordu, yine bu nedenle "TKP/ML" ismini kullanmak parti henüz kurulmadığı halde, kuruluş izlenimini vermesine rağmen hatalı değildi.

"Partizan"ın belirttiği Koordinasyon Komitesinin saptanmış görevleri partinin henüz kurulmadığını, böyle bir kuruluşun şartlarını yaratmaya yönelik olduğunu Marksist-Leninist parti öğretisinden biraz haberdar olanlar kavrayabilir. "Partizan"ın belirttiği görevlere kısmen bir göz atalım. İdeolojik olarak saptanan başta TKP ve PDA gelmek üzere Marksizm-Leninizm düşmanı tüm akımlara karşı kararlı mücadele edecek, devrim isteyen unsurları Marksist-Leninist saflarda birleştirmeye çalışmak, parti kuruluşuna giden yolda yapılması mut-

Devamı sayfa 11'de

Yayın organı ve devrimci kadroların görevi

Emperyalistler, uşakları hakim sınıflar, her türden revizyonist, oportünist akımlar halkın mücadelesini engellemek için ellerinden geleni yapıyorlar. Bu durum kitlelere doğru siyaseti götürecek, devrimci yayın organının önemini ortaya kokuyor. Kitlelere Marksist-Leninist siyaseti götürmeden, burjuva-revizyonist ve reformcu görüşlere karşı etkili mücadele yürütmeden, halkı devrim yolunda seferber etmek mümkün değildir.

Marksist-Leninist ideolojinin hakimiyeti için her yol ve aracın etkili bir biçimde kullanılması reddedilir veya küçümsenirse, kendiliğindenciliğe boyun eğiliniyor demektir. İşçi sınıfının, diğer emekçi sınıfların mücadelesinin doğru hedeflere yönlendirilmesi ve kendiliğindenciliğin ve kendiliğinden hareketin aşılması Marksist-Leninist fikirlerin, ideolojinin yayılmasına ve kök salmasına bağlıdır. Marksist-Leninist ideolojinin ve siyasetin yayılmasında, önemli bir araç Marksist-Leninist bir yayın organıdır.

DEVRİMCİ BASINA YÖNELTİLEN SALDIRILAR PÜSKÜRTÜLMELİ, KAZANILMIŞ HAKLAR SON KATRESİNE KADAR KULLANILMALIDIR!

Bugün Halkın Birliği ve diğer devrimci yayın organları hakim sınıflardan halkın canı ve kanı pahasına, mücadeleyle kopardığı bazı demokratik hakları kullanarak yayınlarını sürdürüyorlar. Biz demokrasinin bir devrim meselesi olduğunu savunuyor ve revizyonistlerin "demokrasinin sınırlarını genişletme" tezlerine karşı çıkıyoruz. Çünkü bu tez tam da demokrasinin bir devrim meselesi olduğunun red ve inkarına dayanıyor. Fakat Marksist-Leninistler halkın kanı pahasına kazanılan bazı demokratik hakların korunmasına ve daha da kazanılmasına sırt çevirmezler. Onlar kazanılan bu hakları, yürütülen devrim mücadelesinin bir yan ürünü olarak görürler.

Bugün komprador kapitalistlerin, toprakağalarının Ecevit hükümeti eliyle, halkın zorlu mücadeleler sonucu kazandığı bir dizi demokratik hakkı gaspetmenin planlarını ve hazırlıkları nı yapıyorlar. Bunun bir parçası olarak da devrimci ve yurtsever basın üzerinde de baskılarını yoğunlaştırıyorlar.

Bu durumda yapılması gereken esas tehlikeyi oluşturan her tür den sağcı, teslimiyetçi, pasifist anlayışları yere çalarak bu baskılara karşı koymak, devrimci yayın organlarını yaşatmaktır. Öte yandan devrimci yayın faaliyetini küçümseyen "sol" anlayışlar da mahkum edilmelidir. Çünkü bu da sonuç olarak lafta keskinlikle kazanılmış mevzilerinterkedilmesi sonucunu verir. Özde baskılara karşı teslimiyetçi bir tavrı yansıtır.

Oysa devrimci ve yurtsever basına yönelen baskılar kararlılıkla göğüslenmeli, kazanılmış haklar son katresine kadar kullanılmalıdır.

Marksist-Leninist bir yayın organı kitleler içinde Marksist-Leninist fikirlerin,siyasetin yayılmasına hizmet eder, kitleler içine yayılan revizyonist, oportünist fikirleri teşhir ve mahkum eder; devrimci kadrolara,hal ka yol gösterir, onları eğitir, birleştirir. Birçok yerde Marksist-Leninist siyaset etrafında, çevrelerin oluşması bunun kanıtıdır.

Marksist-Leninist bir yayın organının kitlelerle derin, canlı ve sağlam bağları olmalıdır. Çünkü böyle bir yayın organına güç ve hayat veren kitlelerdir. Marksist-Leninist hareketin somut siyasetleri, kitlelerin somut durumlarından yola çıkar. Marksist-Leninist hareket kitleler içindeki canlı fikirleri toplayıp, bunları Marksizm-Leninizmile yoğurararak devrimci siyasetini saptar.

YAYIN ORGANININ SORUMLULUĞU TÜM DEVRİMCİ KADROLARIN OMUZLARINDADIR.

Yayın organıyla kitleler arasındaki bağı sağlayacak olan devrimci kadrolardır. Devrimci kadrolar bu görevlerini layıkıyla yerine getirmezlerse yayın organını kitlelere ulaştırma,yayın organının en geniş kitlelerle canlı bağlar kurması görevini küçümser, bu konuda yeterli sorumluluk duymazlarsa yayın faaliyeti kaçınılmaz olarak bir bü ro faaliyetine, kırtasiyecilik faaliyetine indirgenir ve yayın organı kitlelerden kopar, görevlerini yerine getiremez. Marksist-Leninist bir yayın organını diğer yayınlardan ayıran temel özellik onun kitlelere dayanması, kitlelere bağı ve doğru Marksist-Leninist siyasete sahip olmasıdır. Marksist-Leninist yayın faaliyeti bir kaç kişinin yürüttüğü bir çalışma değildir ve asla öyle anlaşılmamalıdır.Bu faaliyet tüm devrimci kadroların ortak sorumluluğu altındadır. Yayın organının sorumluluğunu tüm devrimci kadrolar taşırlar. Onun hatalarından da, doğrularındanda onlar sorumludur.

Bu nedenle devrimci kadrolar yayın organına her çıkışında şöyle bir göz gezdirip, hataları eksikleri veya olumlu yönleri üzerinde kendilerini hiç bağlamıyormuşçasına söz edip, onu bir kenara bırakamazlar. Aksine onu ciddiyetle incelemeli ve eksikle rininginderilmesi için vargüçleriyle çaba harcamaladırlar.

DERGİYE FİKİRLERİMİZİ, GÖZLEMLERİMİZİ SÜREKLİ VE DÜZENLİ OLARAK YAZMALIYIZ. DERGİNİN MUHABİRLERİ KİTLELER VE DEVRİMCİ KADROLARDIR.

Tüm devrimci kadrolar, tüm okuyucularımız kitlelerin durumunu, taleplerini, mücadelenin ihtiyaçlarını ve kendi mücadele tecrübelerini sürekli ve düzenli olarak dergiye ulaştırmalıdırlar Devrimci kadrolar bu görevi yerine getirirken, kendi fikirleri ni derli toplu hale getirme,derinleştirme imkanı bulacaklar, doğru devrimci siyaseti uygulamanın, geliştirmenin yol ve yöntemi üzerine kafa yoracaklardır.

Dergiye fikirlerimizi, gözlemlerimizi sürekli ve düzenli olarak iletmek, ideolojik çalışmaya öncelik vermek, ideolojik çalışmayı gerçeğe dayandırmak ilkelerinin bir uygulanmasını ifade eder. Bizim kitlelere tek tek yaymaya çalıştığımız fikirleri yayın organı bir anda on binlerce kişiye ulaştırır.

Öte yandan dergiye yazarken de titiz davranmak gerekir.. Yazacaklarımızın gerçeklere dayanması gerektiği bir yana, baştan savma, yazılmış yazılarda gön dermemek gerekir. "Nasıl olsa düzeltilir" anlayışı hatalı ve yanlıştır. Görevin sorumluluğunun ciddiyetinin bilincine varılmadığını gösterir bu anlayış.

Halkın Birliği'nin muhabirleri tüm devrimci kadrolar ve kitlelerdir. Özellikle işçilerin ve köylülerin dergiye yazmaların sağlamak büyük önem taşır.Bu, derginin kitlelerle doğrudan bağını gerçekleştirir.

Devrimci kadrolar yayın organının kitleler, özellikle işçiler ve köylüler üzerindeki etkisini tespit etmelidirler. Bunun için dergi hakkında onların fikirlerini, eleştirilerini toplamalıdırlar. Bunun yanısıra Halkın Birliği'ni tüm imkanları kullanarak en geniş kitlelere ulaştırmalı, bunun yollarını geliştirmeliyiz. Derginin dağıtımını mükemmelleştirmeli, bunun imkanlarını araştırmalı ve yaratmalıyız. Onun en ücra köşelere kadar girmesini sağlamak, bu yolda her türlü fedakarlıklara katlanmalıyız.

KİTLELER İÇİNDE DERGİYE YARDIM KAMPANYASI YÜRÜTÜLMELİDİR.

Marksist-Leninist bir yayın organı, başta işçi sınıfı gelmek üzere, tüm emekçi sınıfların çıkarlarının savunucusudur. O halde maddi olarak da kitlelere dayanmalıdır. Kitlelerle bağın ölçülerinden biri de yayın organının ne derece onlara dayandığıdır. İşçiler, köylüler arasında dergiye yardım kampanyası yürütülmelidir. Bu, emekçilerle bağ kurmanın, onları fedakarlığa çağırmanın da bir yoludur. Onların küçük de olsa yapacağı yardımlar çok önemli ve kıymetlidir..

Kitlelere dayanmayan bir yayın organı yaşayamaz. Marksist - Leninist yayın organı yaşatan kitlelerdir.

Kitlelerden, özellikle işçi ve köylülerden dergiye yardım toplanmasının önemini kavrayamayan, bunu küçümseyen anlayışın veya bu konuda çekingenlik duymanın temelinde,kitlelere güvenmeme,onları hor görme yatar. Bugün kitlelerden 5-10 lira istemeyecek-sek, devrim için hayatlarını ortaya koyup mücadele etmelerini, hiç isteyemeyiz. Bugün kitlelerden dergi için 5-10 lira yardım isteyemeyen bir devrimci, onları hiç bir mücadeleye de sevkedemez.

Tüm devrimci kadrolar Halkın Birliği'nin her bakımdan kitlelere dayanmasının ve kitlelerle daha sıkı bağlar kurmasının sorumluluğunu taşıdıklarının bilinciyle seferber olmalıdırlar.

Erzincanda polis - faşist tertiplerini emekçi halk boşa çıkaracaklar.

Erzincan'da faşist oyunlar son günlerde daha da şiddetlenmekte emekçi halkımızın katledilmesi için çeşitli provakasyonlar düzenlenmektedir. Erzincan'da faşistler bir olay yaratmak için yolda giden devrimcilere saldırmakta, devrimcilerin önüne kesmekte, devrimci bacılarımıza ağız dolusu küfürler yağdırmaktadırlar. Onların son provakasyonu Erzincan Sivil Lisesi'nde devrimcilere saldırmak oldu, devrimcilerin bu faşist saldırıları göğüslemelerine rağmen, faşistler saldırılarını durdurmadılar, okulda faşist propaganda yapan öğretmenlere karşı çıkan devrimci öğrencileri okulun müdürü Bilal Keloğlu'yla birlikte okuldan uzaklaştırdılar. Öğrencilerin okuldan uzaklaştırılmalarını protesto eden devrimci öğrencilere, ve velilere Emniyet Müdürünün emri üzerine faşist polisler saldırdılar. Velilere ve öğrencilere saldıran polisler otomatik tüfeklerin dipçikleriyle, copla vurmaya başladılar. Saldırılarda bir çok kişi çeşitli yerlerinden yaralandılar. Yaşlı bir kadının kafasına vurulan dipçik sonucu hastanede başına iki dikiş atıldı, diğer bir yaşlı kadının ise göğsünden başından, kollarından ve vücudunun diğer kaba yerlerinden yaralar aldı. Olay içinde ağzı salyalı faşist polisler bir çok devrimci öğrenci ve velileri tutukladılar. Gene Sanat Okulunda okuyan devrimci öğrencilere okul idaresinin gözü önünde faşistler saldırılar, okulun faşist idaresi devrimci öğrencilerin dövülüp okuldan atılması için çaba harcamaktadır Bu oyunlar üzerine Valiye baş vuran öğrenci velileriyle Vali görüşmedi, o bizzat polisin öğrencileri ve velileri dövüp, tutuklaması için emir verdi. Faşistlerin oyunları bu kadarla bitmemiştir, onlar alevi-sünni çelişkesini derinleştirip, gelişen devrimci mücadeleyi engellemek için Ergenekon Kitapevi sahibinin evine bomba yerleştirmişlerdir.. Onlar bu olayı devrimcilerin üzerine yıkmak istediler. Fakat onların bu tertibi devrimcilerin ve halkın gözünden kaçmadı. Faşistlerin Lisedeki tertipleri açığa çıkartılınca böyle bir eyleme giriştiler. Eğer devrimcilerden birini öldürselerdi olayın sorumluları kendileri olacak ve kitle gözünde haklı bir zeminde olamayacaklardı. Bu, durumda kendi adamlarını vurup, kendilerini haklı göstermeye çalışmaları gerekiyordu. Bu nedenle onlar, kendi adamlarının evine bomba attılar, amaçları bu olayı bahane ederek saldırı başlatmak ve gelişen devrimci mücadeleyi engellemekti. Faşistler nitekim cenazeyi almak için gövde gösterisine başladılar, Dörtyolu işgal ettiler. Kasap durağında devrimcilere saldırdılar, silahlı komandolar, polisle yanyana gezdiler. Faşist polisler, komandoların sırtını sıvazladılar. Faşist polisler Cumhuriyet Mahallesinde devrimcilere, saldırdılar, fakat devrimci analarımızın yiğit direnişiyle karşılaştılar. Analarımıza, bacılarımıza saldırıp devrimcileri tutukladılar. Cenazeyi gömüp, gelen faşistlerin yaptıkları saldırıları gören polisler onlara dokunmadılar bile...

Faşistlerin yaptıkları provakasyonlar, tertipler bugün iyice açığa çıkmıştır. Diğer yandan, hakim sınıfların sözcüsü CHP hükümeti ise, faşist saldırılar karşısında susmakta ve e-

Devamı sayfa 11 'de

MARKSİST-LENİNİST HAREKET SAFLARINI ARINDIRARAK DEVRİM YOLUNDA İLERLİYOR.

Oportünist ve inkarcıların tüm hayalleri yıkıldı

Bir süre önce Marksist-Leninist hareketin saflarında ortaya çıkan oportünist ve inkarcı unsurlara karşı yürütülen kararlı mücadele sonucu Marksist-Leninist çizgimizin değiştirilmesi tertibi bozguna uğratılmışdı. Saflarımıza sızmayı başarmış bu bir avuç unsur kararlılıkla saflardan temizlenmiş ve kendi başlarına bırakılmışdı. Bunlar, ellerinde tuttukları mevkilerden faydalanarak bir çok devrimci unsuru da beraberlerinde götürmüşlerdi. Fakat Marksist-Leninist hareketin, oportünistlere karşı sürdürdüğü yoğun ideolojik-siyasi mücadele ve Marksizm-Leninizmin ilkelerini kararlı bir şekilde hayatına uygulaması sonucu hareketimizin en başta dürüst, kararlı devrimci unsurları gerçekleri görerek, oportünizm ile her türlü bağlarını kesmiş ve Halkın Birliği saflarında yerlerini almışlardır. Ve oportünizme ve inkarcılığa karşı yürütülen yaklaşık 5 aylık mücadele boyuncada hergün yeni yeni unsurlar oportünizmin saflarını terk ederek Halkın Birliğine katılmışlardır, Bu katılma bugünde devam etmektedir, Nitekim diğer bölgelerde olduğu gibi, Tunceli'nde de yüzlerce devrimci oportünistlerin saflarını terk ederek Halkın Birliği saflarında yerlerini almışlardır. Önümüzdeki günler, onların kümelendikleri bir kaç şehirde de çökeceklerine işaret etmektedir. Onların bu çöküşü durdurabilmek için baş vurdukları en büyük silah, yalan ve demagojidir. Kullandıkları bu silah her defasında geri tepmekte ve sahibini yaralamaktadır. Ne demişler, "Yalancının mumu yatsıya kadar yanar". Nitekim oportünist ve inkarcıların son yalanı daha mürekkebi kurumadan açığa çıktı.

Onlar çıkardıkları tasfiyeci gazetelerinin son sayısında Marksist-Leninist hareketin çöktüğünü ilân ediyorlar. Ve şöyle diyorlar: "Ankara, Kayseri ve İstanbul'daki hizipçilerin büyük bir kesimi geçtiğimiz günlerde doğmatik hizipçilerle birleşti" Pes doğrusu! Yalanın da bu kadar büyüğü olur. Anlaşılan oportünist şefler iyi istihbarat alamamışlar. Onların yazdıkları bu yalanlar, onların genel olarak meseleyi nasıl ele aldıklarını ve düşünce yapılarını ortaya koymaktadır. Oportünist ve inkarcı şeflerin hiziplere özgürlük tanımması gibi anti-Marksist görüşler savunduklarını daha önce belirtmiştik. Onların, Leninist_Stalinist parti öğretileri ayaklar altına aldıklarını yazmıştık ve ispat etmiştik. Fakat onlar, anti-Marksist düşüncelerini ortaya koymaktan kendilerini alakoyamıyorlar. Yazdıkları her yazıda bunu görmek mümkündür.

Oportünist ve inkarcı şefler, Marksizm-Leninizmin bir dünya görüşü olduğunu bir türlü kabul edemiyorlar. Onlar Marksizm-Leninizmi kişilere bağlıyorlar. Onlara göre, mücadele kaçkını bir iki kişinin saflardan atılması ile herşey bitiyor, hareket çöküyor ve dağılıyor. Marksizm-Leninizme ve hareketin çizgisine inancı olmayan kişinin mantık sinsilesi işte böyledir. Fakat oportünist ve inkarcılar bir gerçeği unutuyorlar. Bu da, onlarla Marksist-Leninist hareket arasındaki nitelik farkıdır. Marksist-Leninist hareketin çizgisi somut devrimci mücadele sonucu ortaya konmuştur. Hayali olarak yaratılmamıştır. Devrimci mücadele ve objektif şartlar onu ortaya çıkarmışdır. Ve Marksist-Leninist hareket İbrahim Kaypakkaya yoldaşın 1972'lerde ortaya koyduğu çizgi temelinde yükselmekte ve devrim yolunda ilerlemektedir. 1972 yılında ortaya konan bu çizgi, sınıf mücadelesi içerisinde geliştirilerek bugüne gelinmiştir. İbrahim Kaypakkaya yoldaşın alçakca katledilmesi, onun ortaya koymuş olduğu çizgiyi 6 senedir yok edememişdir. Her türden oportünist ve revizyonist onun Marksist-Leninist çizgisine saldırmış ama yok edememiştir. Oportünist ve inkarcı şefler de bu çizgiyi yok etmek için tüm güçlerini seferber etmişler ama yine başaramamışlardır. Onlar, bu çizginin Marksist-Leninist olduğuna inanan devrimcileri karşılarında bulmuşlardır. Ve tüm umutları kursaklarında kalmıştır. Marksist-Leninistlerin kararlı mücadelesi sonucu onların belgelerle sabit olan geçmişi küçük-burjuva olarak göstermeye çalışma çabaları ağır bir darbe yemiştir. Ve onlar bugün, geçmişin Marksist-Leninist olduğu, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu gibi akımların küçük burjuva oldukları gerçeğini kısık sesle de olsa kabul etmek ve yazmak zorunda kalmışlardır. Onlar, geçmişin küçük-burjuva olduğu yolundaki iddiaların, kendi tabanındaki devrimci unsurlara kabul ettirememişlerdir. Oportünist ve inkarcıların etkisi altında kalan devrimci unsurların büyük çoğunluğu geçmişin Marksist-Leninist olduğunu bir kere daha kabul etmiş ve inkarcı şeflere bir tokat daha vurmuşlardır. Acaba oportünist şefler, bundan sonra anti-Marksist görüşlerini tabanına hangi burjuva yöntemlerle kabul ettirecektir.

Marksist-Leninist saflarında ortaya çıkan bir iki unsurda oportünist ve inkarcıların mevzilerinden çizgimize saldırmak istemiş ama devrimci kadroların % 99'unda hak ettiği cevabı almışdır. Ve öyle bir tokat yemişlerdir ki, hiç bir yerde seslerini yükseltememiş, konuşacak, söyliyecek söz bulamamışlardır. Ve bugünde sessizce bir köşede oturmaktadırlar.

Marksist-Leninist hareket, çizgisine yönelen her saldırıyı bu saldırı kimden ve nereden gelirse, gelsin bertaraf edecektir. Marksist-Leninist hareketin saflarında görülen, bozguncu yıkıcı, kaypak, sallantılı ve mevki düşkünü unsurlar kim olursa olsun acımasızca temizlenecektir. Oportünist ve revizyonist eğilimler veya görüşler anında yok edilecektir. Bu tür unsurların ve görüşlerin saflarımızda gelişmesine asla müsade etmiyeceğiz. Her zaman ideolojik ve siyasi çizginin tayin edici olduğu gerçeğine sarılarak, devrim yolunda ilerleyeceğiz.

Marksist-Leninst hareket, Leninist-Stalinist parti öğretilerini kavramış ve bunu hayatına uygulamaktadır. O, ilkesiz davranamaz. İlkelerden asla taviz veremez. Her zaman ilkeli mücadeleye önem verir. Saflarında hiziplerin oluşmasına hiç bir şart altında izin vermez. Çeşitli kişilerle pazarlığa oturmaz. Pazarlığa giren unsurları ise kadroların önünde teşhir ederek, sokağın ortasına atar. Nitekim İstanbul ve Ankara'daki bir iki unsuru da teşhir ederek, sokağın ortasına bırakmıştır.

Oportünist ve inkarcı şefler ise bugün ne yapıyorlar? Kendi saltanatlarını sürdürebilmek için ilke namına ne varsa ayaklar altına alıyorlar. Devrimcilerin kendilerini terk etmesini önlemek için Halkın Birliği ile tartışmalarını, konuşmalarını yasaklıyorlar; Halkın Birliği gazetesini bayilerden, kitapçılardan toplayarak devrimcilerin okuyup gerçekleri öğrenmesini engelliyorlar; çeşitli şehir ve kasabalarda tümüyle çöktüklerini veya dağıldıklarını devrimcilerden gizliyorlar; Tunceli'de çöküşleriyle ilgili bir tek satır bile yazamıyorlar; devrimcilerin Halkın Birliği saflarında toplanmasını engellemek için Halkın Birliği'ne karşı provakasyon ve komplo düzenliyorlar; saflarındaki unsurları çeşitli pazarlıklar ve araçlarla tutmaya, ayrılmalarını engellemeye çalışıyorlar; Parti ve geçmişin değerlendirilmesi sorununu sürekli es geçiyor ve unutturmaya çalışıyor İşte oportünist ve inkarcı şeflerin yaptığı. Onların yaptıkları ile Marksist-Leninist hareketin yaptıkları birbirine taban tabana zıttır.

Oportünist ve inkarcı şefler tasfiyeci gazetelerinde kısık sesle de olsa saflarındaki sağcılığın ve kendiliğindenciliğin var olduğunu kabul ediyorlar. Ama onlar bu sağcılığın ve kendiliğindenciliğin hangi siyasi meselelere yansıdığını, nasıl yansıdığını ve bu sağcılığın ve kendiliğindenciliğin köklerini, kaynaklarını ortaya koymaya cesaret edemiyorlar. Böyle birşey yapmalarının kendilerininde sonu olduğunu çok iyi biliyorlar. Ama biz daha önceden söyledik burada bir kere daha söylüyoruz. Bu sağcılık ve kendiliğindencilik sizin anti-Marksist, idealist düşüncelerinizden, sınıf yapınızdan Marksizm-Leninizme ve İbrahim Kaypakkaya yoldaşın Marksist-Leninist çizgisine olan inançsızlığınızdan ileri geliyor.

Oportünist ve inkarcı şeflerin son yalanı da kuru bir yaprak gibi uçtu gitti. Acaba bundan sonra hangi yalanı uyduracaklar bakalım. Bu kuru yapraklar uzak olmayan bir zamanda, oportünist ve inkarcı şefleri de uça uça kuru bir ağaç gibi sınıf mücadelesinin ortasında yapayalnız bırakacaktır. Çünkü, Marksizm-Leninizmin, Marksist-Leninist hareketin rüzgarı esmekte ve İbrahim Kaypakkaya yoldaşın kaldırdığı bayrak dalgalanmaktadır.

YAŞASIN HALKIN BİRLİĞİNİN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ!

MARKSİZME-LENİNİZME ŞAN OLSUN!

HER TÜRDEN OPORTÜNİZME KARŞI MARKSİST-LENİNİST SAFLARDA BİRLEŞELİM!..

Bizler Kayseri Fevzi Çakmak Lisesinde okuyan Halkın Birliği taraftarlarıyız. Okulumuz dışındaki faşistler tarafından okulumuza yönelik bir takım oyunlar (okulu kapattırma, vb. gibi) tezgahlamaktadır. Bunun yanı sıra Aydınlık karşı-devrimcileri "öğrenim özgürlüğünü, can güvenliğini" faşistler de dahil herkese sağlamalıyız safsatalarıyla okulumuzdaki mücadeleyi yozlaştırmaya çalışma, idareyle işbirliği ve benzeri faaliyetleri ile okulumuzdaki aktif mücadeleyi engelleme çabaları sürmektedir.

Fakat karşı-devrimcilerin, polisin, faşistlerin, demokrat görünümlü idarenin(!) oyunlarına karşı uyanık olan yurtsever gençlik tüm bu oyunlara karşı mücadele ederek onların isteklerini kursaklarında bıraktırmıştır ve bıraktıracaktır.

Okulumuzda Aydınlık karşı-devrimcileri gün geçtikçe erimekte ve bunun sonucu olarak da telaşa düşmektedirler. Okulumuzda Aydınlık karşı-devrimcilerine karşı diğer küçük-burjuva siyasetler de yurtsever gençlikle beraber mücadele etmektedirler. Bu arada ilginç olan, bu eylem birliği içinde inkarcı oportünistlerden birkaç kişinin de yer almasıdır. Onların merkezi görüşleri Halkın Birliği'nin meşru olmadığı, karşı-devrimci olduğu şeklindedir. Peki o halde okulumuzdaki bu inkarcılar neden bizimle eylem birliği yapıyorlar. Kendilerine sorulduğunda da ise "ne yapalım hayat bizi zorladı" gibi gülünç cevaplar veriyorlar. Bu da bize onların ne denli ilkeli (!) olduklarını gösteriyor.

İnkarcılar belirli bir zaman Halkın Birliği'ni meşru gördüklerini söyleyecekler ve o zaman sorduğumuzda "dönüşüm teorilerini" ileri sürecekler herhalde!

Tüm Türkiye'de olduğu gibi, Kayseri Fevzi Çakmak Lisesinde de her türden oportünizme ve ayrıca inkarcılığa karşı mücadele edeceğimizi bildiririz.

HER TÜRDEN OPORTÜNİZME KARŞI HALKIN BİRLİĞİ'NİN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİNDE BİRLEŞELİM!

KAHROLSUN AYDINLIK KARŞI-DEVRİMCİLERİ VE ÜÇ DÜNYA REVİZYONİZMİ!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

Kayseri Fevzi Çakmak Lisesinde
Halkın Birliği Taraftarları

KİTAP ELEŞTİRİ

Enver Hoca

ARNAVUTLUK'DA DEMOKRATİK CEPHE'NİN ROLÜ VE GÖREVLERİ

8

günce yayınları

GÜNCE YAYINLARI

76 Sayfa, 15 Lira.

Bu kitap 14 Eylül 1967 yılında Arnavutluk Demokratik Cephesinin IV. Kongresinde sunulan raporu içermektedir.Raporda Demokratik Cephenin gerek Milli Kurtuluş Savaşında gerekse zaferden sonra sosyalizmin inşası dönemindeki rolü anlatılmaktadır. Son bölümlerde ise Demokratik Cephenin görevleri üzerine tespitler yer alıyor.

Ayrıca raporda Parti ve Cephe arasındaki farklılık ortaya konarak bu ikisi arasındaki diyalektik ilişki doğru bir tarzda ele alınmakta-dır. Bu konuyla ilgili şunlar yazılı:

"Cephe partinin eseridir. Parti, işçi sınıfının Marksist-Leninist partisi ve yönetici gücü olarak, her zaman onun başında olmuş ve her zaman onun başında olacaktır" devamla şöyle deniyor "Cephe, geçmişte bir siyasal parti değildi ve şimdi de değildir..."

Başında Enver Hoca bulunan AEP'nin önderliğindeki Demokratik Cephe Milli Kurtuluş savaşında temeli atılan Milli Kurtuluş Cephesinin bir devamıdır. Bu temel Nazi işgalcilerine karşı girişilen silahlı savaş içinde oluştu.Enver Hoca Yoldaşın doğru ittifak politikası sayesindedir ki, Emek Partisi'nin önderliğindeki Demokratik Cephe Nazi işgalcilerine karşı mücadelede nüfusun büyük çoğunluğunu birleştirmiş, özlemleri dile getirmiş ve nitekim mücadeleyi kararlılıkla yürüterek Nazi işgalcilerini tarihin çöplüğüne fırlatmıştır. AEP'nin izlediği bu doğru Marksist-Leninist ittifak çizgisi, "çelişkilerden faydalanalım" genel doğrusu arkasında sınıf işbirliği öğütleyen sağcılara ve çelişkilerden faydalanmayı reddeden "sol"culara karşı mücadele içinde meydana gelmişti. Nazi işgalcilerine ve bir avuç yerli haine karşı yürütülen mücadelenin zaferle sonuçlanarak yarı-sömürge Arnavutluk'un yerine bağımsız, demokratik Arnavutluk'a terketmesi bu çizginin doğruluğunun kanıtıdır.

Enver Hoca yoldaşın raporunda Arnavutluk Milli Kurtuluş Savaşının tarihi tecrübeleri, çeşitli siyasi güçlerin yapısı ve konumu, onlara karşı izlenen politika canlı bir anlatıma kavuşuyor.

"Deneyimizde göstermiştirki, temel olan tek şey, birleşik cephenin çekirdeği, işçi sınıfının, emekçi köylülükle, ittifakıdır. Bu ittifak olmadan halk cephesi olamaz, Milli Kurtuluş Cephesi olamaz. Bunlar çağımızdaki her gerçek devrimin temel ve başlıca iki gücüdür. Ve bu güçler her ülkedeki nüfusun ezici çoğunluğunu oluşturur. Öyleyse,cephenin, savaşçı, devrimci ve siyasal bir örgüt olması için herşeyden önce partiler ve partilerin başkanlarıyla çeşitli siyasal birleşimler temeliner dayandırılmış basit bir birlik değil, geniş halk kitlelerinin mücadele içinde, ve mücadeleyle gerçekleştirdiği bir birlik olmak zorundadır." (s.26-27).

Kurtuluş'tan sonra Cephe varlığını devam ettirmiştir.. Zengin bir deneyle silahlanan Milli Kurtuluş Cephenin devamı olan Demokratik Cephe sosyalizmin inşasında partinin doğru çizgisini kararlılıkla uygulamıştır. Kitapta şunlar yazılı: "Demokratik Cephe'nin 25 yıllık deneyi gösteriyor ki, ... partimiz her zaman doğru bir çizgi izlemiştir."

Yine Enver Hoca yoldaş Demokratik Cephenin sosyalizmin inşasındaki rolünü belirtirken raporda şöyle diyor:

"Cephe, proletarya diktatörlüğü sisteminin parçası olan kitlelerin en geniş örgütüdür."

Gerçekten de AEP önderliğindeki Demokratik Cephe Arnavutluk'ta sosyalizmin kurulması ve vatanın savunulması için siyasi birliğin başlıca halkası, kitlelerin sorunların çözümüne aktif katılımında bir araç olmuştur.

Mahkumlar üzerindeki yeni baskı tedbirlerine hayır

13 azılı faşistin Sağmalcılar Cezaevinden salınıverilmesinden, sonra her zamanki gibi sözümona ihmalleri görülen birkaç gardiyan tutuklandı. Esas gürültü yerini tekrar sessizliğe bıraktı.. Alışılagelmiş taktiklerin yeniden sahneye konulması olarak nitelendirmek gerekir.

Üstünde durulması gereken nokta bu olaydan sonra Bakanlık tarafından sözümona can güvenliğini sağlamak, firarları önlemek amacıyla alınan tedbirlerdir. Bu tedbirlerden belli başlı iki tanesini ele aldığımız zaman gerçek zihniyeti güdülen planı görmemek mümkün değildir. Birincisi mahkumlar özel hazırlanmış giysiler kullanacak; bu tedbire gerekçe olarak Ecevit Hükümetinin Adalet Bakanı Sayın Mehmet Can "firarları önleme" kılıfını, icad etti. Bu özel elbiseler eskiden çalışma kamplarında mahkumlara giydirilirdi. Daha düne kadar mahkumun dış dünyadan kopukluğunu hissetmemesi için bir dizi vaadlerde bulunan Adalet Bakanının bu tedbiri iki yüzlülüğün ifadesidir. Çünkü tedbir görünüşte basit olmasına rağmen psikolojik baskı, topluma daha da yabancılaştırma, mahkumlar üzerinde daha azgın bir baskı uygulama amacını taşıyor. İkincisi; Mahkumların 3 dereceye kadar yakınlarıyla görüşebilmesi şeklindeki tedbir de yukarıda belirtilen amacı taşımaktadır.Açık ziyaret hakkından bahsedilirken; bu sözlerin mürekkebi kurumadan böyle bir tedbirin alınması iki defa sahtekarlıktır. Adalet bakanının salyalı ağızla tehditler savurması, mahkumlar üzerinde dizginsiz zulüm uygulamalarına yeşil ışık yakması, özellikle de zindanlardaki komünist ve yurtseverleri açık hedef seçmesi onun gerçek niteliğini sergiliyor.

Gerçekte görülebileceği gibi Ecevit hükümetinin aldığı bir dizi gerici-faşist tedbirin mahkumların can güvenliğinin ve ayrıca firarları önleme amacını ta şıdığı sözleri kaba bir aldatmaca ve saf demagojidir. Bu tedbirlerin daha bütünü uygulanmadan hapishanelerde devrimciler ve diğer düzen kurbanlarının üzerindeki terör hat safhaya varmıştır. Bu bir dizi baskı tedbirleri Ecevit hükümetinin dışarıda uyguladığı politikanın bir parçasıdır. Sorunun bu cephesine de bakılınca yılanın zehirli iğnesi tüm çıplaklığıyla ortaya çıkar. Ecevit hükümeti egemen güçlerin içine düştüğü derin ekonomik krizin yükünü emekçilere yükleme gayretiyle yasalar çıkartırken, diğer taraftan bunun karşısında gelişen halk hareketini bastırmak, sınırlı demokratik hakları dahi gaspeden yasaları peyderpey piyasaya sürmüştür. Ve sürmektedir. Ünlü "sivil sıkı yönetim" tam tekmil yürürlükte-dir. Buna rağmen sınıf mücadelesi daha da ileri boyutlara varıyor. Sınıf mücadelesi hapishanelerde de sürüyor. İşte Ecevit hükümetinin cezaevleriyle ilgili aldığı bir dizi tedbirler dışarıdaki "sivil sıkıyönetim" gibi tatlı sert politikasının bir devamıdır. Bu politikanın bir devamıdır ki, bugün devrimciler,mahkumlardan tecrit edilmeye çalışılmaktadırlar. Mahkumlar için yaşam daha dayanılmaz hale gelmiş içerdeki faşist tutukluların terörü şahlanmıştır. Son bir yılda faşistler hapishanelerde devrimcilere karşı bir dizi saldırılarda bulunmuş ve cinayetler işlemişlerdir. Fakat başta komünistler olmak üzere tüm dürüst yurtseverler yılmamış aksine daha fazla çaba sarfederek sömürü sisteminin kurbanları olan mahkumlarla birleşme, kaynaşmaya çalışmışlardır. Çünkü demir kapılar, beton duvarlar komünistleri yurtseverleri dışarıdaki tüm şiddetiyle devam eden sınıf mücadelesinden koparamaz. Koparamayacağı gibi Ecevit hükümetinin yeni gerici-faşist baskı tedbirleri, faşist saldırılar da başarılı olamayacaktır. Tarih yapraklarında da bunlar yazılıdır. Aksi değil.

Hayatın diğer alanlarında olduğu gibi zindanlarda da yaşanmış ve yaşanan gerçekler Ecevit ve CHP'sinin vaadlerini berbat bir ikiyüzlülük olduğunu gözler, önüne sermiştir, ve daha da sere cektir. Yoksul insanlarımız bugün bu deneyi yaşamaktadırlar.

Bugün komünistlerin görevi bu gerçeğiteşhirini hızlandırmakve kitlelere kurtuluş yolunu göstermektir.

Ecevit hükümeti diğer vaadleri gibi mahkumlarla ilgili parlak vaadlerini de uygulayamadı, uygulayamaz da. Çünkü bu durum Ecevit ve partisinin sınıf tabiatına tersdüşer. O, halkın menfaatlerinin temsilcisi değil, komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının menfaatlerinin temsilcisidir.

Memleketimizin zindanlarında, yaşayan onbinlerce mahkum arkadaşlar: sizleri bugüne dek ne faşist saldırılar ne de Ecevit hükümetinin bir dizi "tatlı-sert" politikası yıldırmadı. Bugün "Genel Af" temel talebi üzerinde mücadeleyi daha da yükseltirken, şunu da iyi kavramak zorundayız, ki sömürü sistemi var olduğu sürece zindanlar yoksul insanların 2. ev adresidir. Zindanlardan boşalması için bugünkü hakim güçlerin iktidarını yıkmakla mümkün dür. Ancak emekçi halkımızın menfaatlerinin gerçek temsilcisi olan Marksist-Leninist bir partinin önderliğinde yürütülen Milli Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin zaferiyle bunu gerçekleşti rebiliriz. İşte o zaman boşalan zindanlara kompradorları ve barbar toprakağalarını, onların zalim zindancı başlarını doldurabiliriz.

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ VE SOVYETLER BİRLİĞİ

Baş tarafı sayfa 12'de

lunduğumuz Şubat ayında "Filomuzun varmayıp, geçemediği mesafe ve bölgelerin olmadığını" açıklamıştır. Bu saldırgan askeri yapıtın evrenin dört bir yanında ne istediği açıktır. Son zamanlarda Amerikan ele başlarından birisi; Brenzki "eğer biz ayni hedefe dolaylı araçlarla ulaşmazsak doğrudan askeri müdahale dahil enerjik eylemlere" girişeceğini açıklamıştır. Yani emperyalizmin kanunları, buhranın pençelerine düşen ve dünyanın bölüşülmesi ve yeniden bölüşülmesi hakimiyet ve hegemonya için diğer emperyalist devletlere rekabet ve işbirlik içindeki emperyalizmi zorbalık ve saldırıya doğru sürüklemektedir. Bu çerçevede ABD ve Sovyetler Birliği arasındaki gerek rekabet,gerekse de işbirliği onların saldırganlığının temelidir. Hegemonyacılık Avrupa, Asya, Balkan, Afrika veya Ortadoğu gibi dünyanın hiçbir bölgesi hariç bırakmamaktadır.

Bu yüzden iki süper devlete ve onların savaş örgütleri olan NATO ve Varşova Paktına karşı mücadele; egemenlik ve bağımsızlıklarını savunmak isteyen halklar, devrimciler ve devletler için tarihi bir gerekliliktir.Enver Hoca Yoldaş AEP 7. kongresinde şöyle dedi: "... devrimcilere ve halklara düşen görev düşmanların genel ve çok yönlü bu saldırısına her cephede ve her yerde birleşik kararlı mücadelesiyle karşı koymak ve onların siyasi ve iktisadi, askeri ve ideolojik bütün silahlarını ve üslerini teşhir etmek ve yıkmaktır.

Baş tarafı sayfa 7'de

laka zorunlu bir görevdi. Parti Marksizm-Leninizm düşmanı akımlara karşı mücadele içinde doğar. Marksist-Leninistlerin TİİKP-den ayrıldıkları şartlarda Marksist-Leninist bir parti kurma yolunda elbette böyle bir mücadele yürütmeleri ve dürüst devrimcileri Marksist-Leninist çizgiye kazanma mücadelesi vermeleri gerekirdi. Partiyi kurmanın subjektif şartını (komünist hareket) yaratmak ve olgunlaştırmak için elbette böyle bir görev saptanmalı ve bu yolda kararlılıkla ilerlenmeliydi.

Öte yandan siyasi görevler olarak saptanan program ve tüzük taslaklarının hazırlanması ve yayın organı çıkartılması görevi de partinin kuruluşu görevine yönelik tir. İbrahim Kaypakkaya yoldaş bir yayın organının çıkarılmasını Stalin'in partinin kuruluş dönemi için belirttiği şu anlayıştan hareketle ortaya koydu:

"Çünkü o zamanki şartlar altında ancak tüm Rusya'yı kapsayan bir illegal gazete yardımıyla sayısız çevre ve örgütleri bir bütün haline getirecek, ideolojik ve taktik birliğin şartlarını hazırlayacak ve böylece gerçek bir parti kurmanın temellerini atacak tutarlı bir parti çekirdeği yaratmak mümkündü." (Leninizmin İlkeleri).

Aynı anlayış SBKP tarihinde şöyle ifade ediliyor:

"....Lenin işçi sınıfının siyasi partisinin kurulmasına, devrimci sosyal-demokrasinin görüşlerinin propaganda ve ajitasyonunu yapacak bütün Rusya çapında militan bir siyasi gazetenin yayınlanmasıyla başlaması gerektiğini öngörüyordu; böyle bir gazete partinin kurulması yolunda atılacak ilk adım olmalıydı." (s.53).

İşte İbrahim Kaypakkaya yoldaşda bir yayın organının gerekliliği üzerinde bunun için duruyor, bunu işte bu nedenle acil bir görev olarak ortaya getiriyordu. Koordinasyon Komitesinin yayınlayacağı bir yayın organı partinin kuruluşunun subjektif şartını yaratıp olgunlaştıracaktı.

Örgütsel olarak bölge komitelerinin atanması görevi de, komünist hareketi örgütsel olarak inşa etmek, dolayısıyla parti kuruluşunun subjektif şartını oluşturmaya, yönelikti. TİİKP'den ayrılan Marksist-Leninistler elbette partinin kuruluşu için belirli bir örgütsel yapı oluşturmalıydılar. Asgari bir kadrolaşma temelinde bölge organlarının atanması, komünist hareketi asgari örgütsel bir iskelet olarak ortaya çıkarma görevinden başka birşey değildir. Asgari bir örgütlenme gerçekleştirmeden parti tinin kurulduğu zaten görülmemiştir. Koordinasyon Komitesinin önüne koyduğu bu görev partinin kuruluş kongresine kadar asgari bir örgütlenmeyi gerçekleştirme görevidir.

"Partizan" yazarlarının bir türlü anlamak istemedikleri ve çarpıttıkları gerçekler böyledir. Geçmişte TKP/ML hareketi bu görevleri yerine getirip partinin kuruluş kongresini izlediği "sol" taktik çizgi sonucu uğradığı yenilgi nedeniyle gerçekleştiremedi...

ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİNE DÜŞMANLIK VE GÜVENSİZLİK YAYMA.

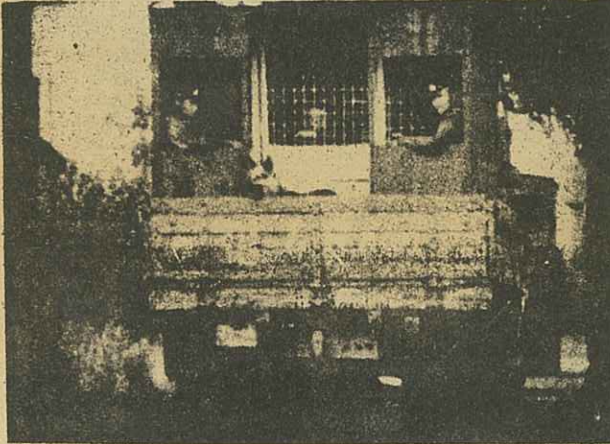
Bugün "Partizan"ın belirgin bir özelliği de, uluslararası komünist harekete saldırı çizgisi izlemekte oluşudur. O başta AEP gelmek üzere diğer Marksist-Leninist parti ve hareketleri "yeni türde oportünist akımlar" olarak niteliyor (Bk. Partizan, s.1). Son günlerde dozunu iyice artırdığı, AEP'ne saldırılarının, onun hakkında sinsice ve çoğu kez de açıkça güvensizlik yayma çabalarının temelinde AEP'ne ve uluslararası komünist harekete düşmanlık yatıyor. Özellikle Mao Zedung'un değerlendirilmesi sorununun gündemde olduğu sırada bu çabalarını artırması daha da anlam kazanıyor. Bugün Mao Zedung'un değerlendirilmesi meselesi uluslararası komünist hareket içinde enine boyuna tartışılan bir meseledir. Bu konuda AEP ve diğer bazı partiler şimdiden belirli sonuçlara varmışlardır, bazı parti ve hareketler ise sorunu halen tartışmaktadır. Halkın Birliği de meseleyi henüz araştırmakta ve tartışmaktadır. Ve en kısa zamanda belirli sonuçlara varıp bunları açıklamayı saptamıştır. "Partizan" yazarları uluslararası komünist harekete hiçbir güven duymuyorlar ve bu arada bize AEP'ni körü körüne izlemek iftirasını atıp uluslararası Marksist-Leninist hareketle düşmanlıklarını gizleme, beyinlerde kargaşa, muğlaklık ve güvensizlik yaratma çabalarını gizlemeye çalışıyorlar.

"Partizan" yazarlarının Marksist - Leninist harekete saldırı ve iftiralarının tümünü tek tek ele almaya aslında gerek yoktur. Çünkü yazar o cümleleri yazmakla aslında kendi kendini teşhir etmekte ve gülünçleşmektedir. Biz şimdiye kadar olduğu gibi, şimdiden sonra da meselenin tayin edici noktası olan ideolojik-siyasi çizgi meselesine esas dikkatleri çekecek ve "Partizan"ın şimdiden iflas eden anti-Marksist çizgisinin özünü ortaya koymaya çalışacağız.

"Partizan"ın "Güney'e Açık Mektup" adı, altında Marksist-Leninist harekete hayasızca iftiralar yöneltmesinin ve pervasız tahriflere girişmesinin temelinde de anti-Marksist çizgisinin hizipçi yıkıcılığının gözler önüne serilmesi ve daha da serileceği korkusu yatıyor.

Sovyet halkı

Baş tarafı sayfa 3'de

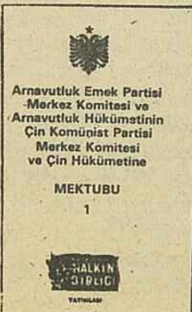

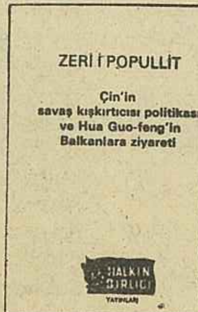
Rusya'da Riga bölgesinde bir toplama kampının girişi

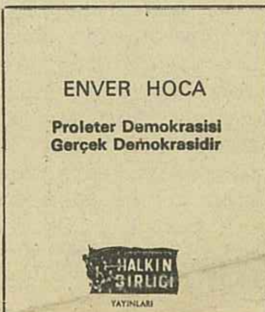
olan Sovyetlerde düzene muhalefet ettiklerinden ötürü binlerce insan çalışma kamplarına gönderilmekte, sayısız aydın akıl hastası yaftasıyla tımarhanelere kapatılmaktadır. Yeni çarlar tüm bunları "sosyalizme ihanet" ettiler yaftasıyla yapmaktadırlar. Ama gerçekte sosyalizme ihanet edenler, Lenin ve Stalin'in Sovyetlerini sosyal-emperyalist haline getirenler yeni çarların ta kendileridir. Kruşçev-Brejnev hain kliği Stalin yoldaşın ölümünden sonra Bolşevik partisinde hakim hale gelerek bir taraftan parti içindeki Bolşevikleri katlederken diğer taraftan adım adım kapitalizmi restore ederken Sovyetlerde hakim hale getirdiler.

Bugün çalışma kampları, akıl hastahaneleri yeni çarlara muhalefet eden binlerce emekçi, aydınla doludur. Yeni çarlar kendi sosyal-faşist diktatörlüklerini sürdürebilmek için Sovyet işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin ve tüm aydınların üzerinde eski çarları aratmayacak şekilde terör estirmektedir. Yeni Çarlar Sovyet halkının Lenin ve Stalin'in önderliğinde savaşarak kanı pahasına kazandığı sosyalizme en büyük ihaneti yapmışlar, Sovyetler'deki özgürlükleri, insan haklarını gaspetmişlerdir. Onların bugün insan hakları üzerine çektikleri nutuklar gerçeği ifade etmiyor. 10 Aralık İnsan Hakları Gününde Sovyet halkının haklı protestosu bunun kanıtıdır. Bu halk gerçekte onların iddia ettikleri gibi sosyalizme değil, bizzat Yeni Çarların sosyalist maskeli sosyal-emperyalist düzenine muhalefet etmektedir. Bu gerçeği artık dünyada her iyi niyetli insanın görmesi mümkündür. Görmek istemeyenlerin bu gerçekleri gözlerinde mertek gibi durmaktadır.

Yeni Çarlar ne akıl hastaneleri ne de çalışma kamplarıyla Sovyet halkının haklı sesini sus turamayacaktır.

İNSAN HAKLARI

Baş tarafı sayfa 3'de

vurarak en parlak nutuklar çekmesi ve akıl almaz demagojilere, başvurması ülkemizin gerçeklerini örtbas edemeyeceği açıktır.

Bu bildiride yeralan en temel maddeler bugün komprador patron ağa devleti tarafından nasıl çiğnendiği açıkça ortadadır.

Faşist diktatörlüğün terörünün hergün arttığı bugünlerde, İnsan Hakları Bildirisinin en temel maddelerinden olan yaşama, hakkından konut dokunulmazlığından, söz özgürlüğünden, toplanma ve örgütlenme özgürlüğünden bahsetmek mümkün değildir.

Faşist cinayet şebekelerinin

hergün işledikleri katliamlar, saldırılar can güvenliğini ortadan kaldırmaktadır.

Eli tomsonlu faşist polislerin gece gündüz yoksul halkın oturdukları konutlara düzenledik leri operasyonlar, telefonların dinlenmesi, mektupların okunması artık meşru hale gelmiştir. Nitekim Ecevit hükümetinin hazırladığı yeni baskı tedbirleriyle konut dokunulmazlığından bahsetmek gülünçtür.

Toplanma ve örgütlenme özgürlüğü ise geniş halk kitleleri için genişl komprador patronlar için sınırsızdır. Onlar halkı daha da mükemmel bir şekilde sömürebilmek için ticari örgütler kurarken halkın örgütlenmesinin önüne bir dizi engeller koymakta, çeşitli demokratik örgütleri "politikaya bulaştı"yaftasıyla kapatmakta, ya da bu kuruluşlar en ağır baskılara hedef olmaktadırlar. Ecevit hükümetinin hazırladığı son yasalar, halkımızın kan pahasına sınırlı da olsa kazandığı bu hakkı da tamamen gaspetmeyi hedeflemektedir.. Anayasasında faşist İtalyan yasalarından kopya edilen 141-142. maddelerin olduğu bir ülkede söz özgürlüğünden bahsetmek ise hiç mümkün değildir.

İşte yukarıda verdiğimiz bir kaç örnek bile gerçekte bugün ülkemizin insan hak ve özgürlüğünden en geniş bir biçimde yararlandığı sözlerin kaba ve sahtekarlık olmaktan öte gidemez.

Ülkemizde komprador patron - ağa saltanatı devam ettiği sürece temel siyasal ve toplumsal, hak ve özgürlüklerin gerçekleşmesi mümkün değildir. Bu temel hakların kazanılması bir devrimme selesidir. Gerçek anlamda bu haklar Milli Demokratik Halk Devriminin zaferiyle mümkündür.

FAŞİST-POLİS SALDIRILARINI

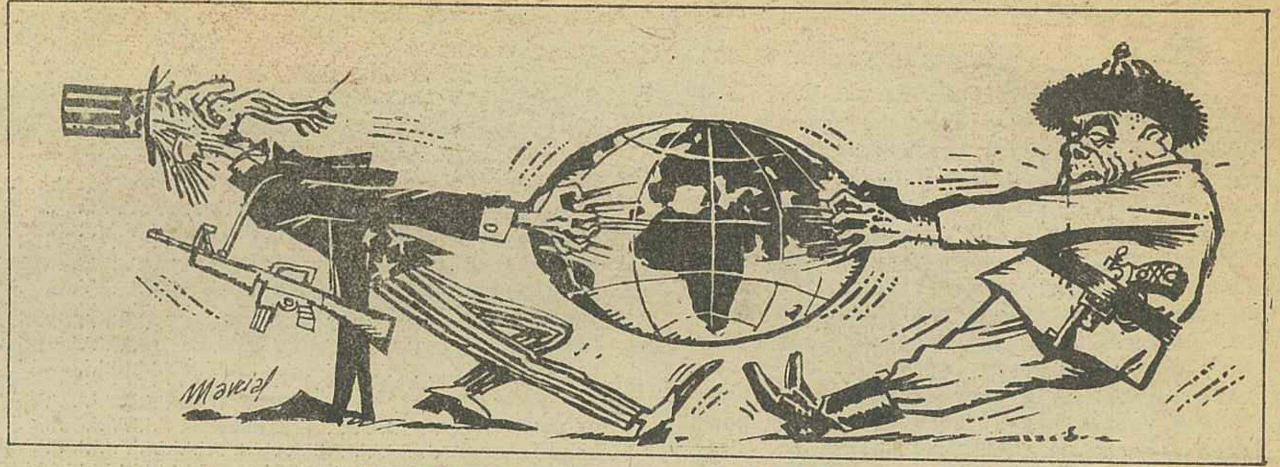
Baş tarafı sayfa 8'de

mekçi halkı sabırlı olmaya, uslu durmaya çağırmaktadır. Sözümona sosyal-barış ve adeletin savunucusu CHP hükümeti, emperyalist ve sosyal-emperyalistlerle ilişkilerini geliştirerek, ülkemizin ve halkımızın çıkarlarını satmaktadır. CHP hükümetinin halkın düşmanı komprador burjuvazi ve toprakağalarının siyasi temsilcileri olduklarını unutmadan, kendi gücümüze güven ilkesine sıkı sıkıya sarılmalı, faşistlerin tüm oyunlarını açığa çıkartmalı, onların saldırılarına cesaret ve sebatla karşı koyup demokratik halk iktidarı mücadelemizi geliştirmeliyiz. Sesimiz içimizde, kalmamalı, enginlere ulaşmalı, milli demokratik halk devrimi yolundaki tüm engelleri yıkmak için ileri atılmalıyız. Bu mücadelede emekçi halkın en geniş kesimini faşist güçlerin ve faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı birleştirmeliyiz.

KAHROLSUN FAŞİZM! SOSYAL-FAŞİZM!

Erzincan'dan
Halkın Birliği Taraftarları

İki Süper devletin OYUNLARINI BOZALIM

İkinci Dünya Savaşından sonraki 30 yıldan fazla dönem boyunca uluslararası durum halkların özgürlüğü ve bağımsızlığı için büyük tehlikeleri sürekli olarak taşımıştır. Çatışma ve bölücülükte emperyalist güçler şantaj, tehdit, komplo ve yıkıcılık eylemleriyle, saldırgan ve yağmacı mücadeleleriyle dolu olmuştur ve öyle kalmaktadır.

Bugün uluslararası durum bulanıktır. Bu durumun ve bu tehlikelerin kaynağı genel olarak saldırgan, yağmacı, baskıcı ve köleleştirici tabiatı ve amaçlarıyla emperyalizmdir.

Bu etkenleri bağlıyan eksen süper devletler, Amerikan emperyalizmi ve Sovyet Sosyal emperyalizmidir. Bu eksenin etrafında bütün emperyalist, gerici, faşist devletler gruplaşmaktadır. İki süper devlet dünya hakimiyetinin, hegemonyacı siyasetleri, stratejileri ile bütün biçimleri ve yolları ve her şeyden önce askeri saldırıyı uygulayarak, bütün halkların ve ülkelerin üzerinde barbar, işgal, yağma kanunları kurmak istemektedir. Bu, kapitalist düzenin, işçi sınıfı ve diğer emekçi kitleler üzerindeki azgın zorbalık aracılığıyla ayakta tutulmasından kaynaklanmaktadır. Dış alanda diğer ülkelerin üzerindeki hakimiyet herşeyden önce silahlı saldırı ve baskının kullanılmasında ifadesini bulmaktadır. Lenin şuna işaret etmiştir. "Siyasi bakımdan emperyalizm genel olarak zorbalık ve gericilik için eğilimdir".

Alman emperyalist burjuvazisinin en fanatik temsilcisi olarak Hitler dünya hakimiyeti için akılsız düşünü, komünizm ve halkların özgürlüğüne karşı mücadelede, burjuvazinin ihtiyaçlarının gerçekleştirilmesinde esas araç olarak askeri saldırıya dayandırdı. Emperyalist burjuvazinin temsilcileri Masternik ve Bismark'ın sistemi haline getirdikleri eski emperyalist güç ile zafer ilkesini kendi malı etmişlerdir.

ABD ve iktidarın Kruşçev-Brejnev kliği tarafından gaspedilmesinden sonra Sovyetler Birliği de sözkonusu ilkeyi benimsiyerek daha da ileriye götürdüler. Amerikan emperyalizminin tarihi bunu iyice kanıtlamaktadır. Amerikan emperyalizminin en ünlü ideologlarından birisi olan Henrich Kissinger şöyle demiştir; "Güç, ABD'nin dış siyasetinin en yüksek ifadesidir". Amerikan emperyalizmi İkinci Dünya Savaşından sonra Kore ve Vietnam'da barbar saldırı başlattı. Bu ülkelerde insanlığın tanıdığı en derin suçları işledi.Kongo'ya müdahale etti. Dominik devrimini izledi. Kamboçya ve Laos'ta mücadeleyi yoğunlaştırdı. Ortadoğu'da ve Afrika'da çatışma noktalarını yarattı ve hâlâ elinde tuttuğu Şili, Arjantin, Bolivya, Brezilya ve diğer ülkelerde faşist darbeleri örgütledi.

Gerçekleştirilmesi için silah gücünün temel unsur olduğu bu yola Sovyet Sosyal emperyalistleri de mutlaka gelecektir.

Enver Hoca Sovyet Sosyal emperyalizminin dış siyatenin bu belirgin özelliklerden bahsederek şöyle demiştir: "Yeniden kurulmuş kapitalist sistem barbar kanunlarını sadece ülkenin iç hayatında değil, fakat dış siyaset alanında da zorla kabul ettirecektir. Ülke içinde faşistleşmenin yanısıra dışta saldırıya girişmiştir. Sosyal-emperyalist Sovyetler Birliği'ne göre ne ilke ne ölçüt ne de uluslararası hak yoktur. Fakat sadece güçlünün her yerde her yerde her şey için her ne pahasına olursa olsun ve her hakimiyetle aracı vardır. Çekoslavakya'nın 10. yıl işgali somut olarak zorbalık ve askeri saldırı ile gerçekleştirilen böyle bir ilkenin ve barbar siyasetin uygulanmasının ilk adımıydı. Zorbalığa ve askeri güce yani askeri saldırıya dayanma, gerek ABD'de, gerekse bugünkü Sovyetler Birliği'nde iktidardaki saldırgan sistemleri mıntıkasından yola çıkmaktadır.Herhangi emperyalist gibi Amerikan Emperyalistleri ve Sovyet Sosyal Emperyalistleri de işgalleri ve saldırıları yapmadan yaşıyamazlar.

Bu yüzden büyük bir emperyalist askeri cihazın kurulması ve güçlendirilmesi Amerikan emperyalizmi ve Sovyet Sosyal-emperyalizminin elebaşılarının sürekli baş endişelerinden bir tanesidir. Amerikan ve Sovyet askeri harcamaları bugün 300 milyar dolarlık rekor rakama ulaşmıştır. Çeşitli iktisatçıların incelemelerine göre ABD ve Sovyetler Birliği askeri harcamalar için yıllık üretimlerinin % 40-50'sini harcamaktadırlar. İki süper devlet, 2 milyon askerinin ABD ve Sovyetler Birliği'nın sınırları dışında bulunduğu 6 milyon kişilik orduyu ayakta tutmaktadır. Her iki süper devlet bütün ülkeleri ve bölgeleri tespit eden, büyük bir deniz, askeri, hava, kara üssü şebekeleri kurmuştur. Amerikan, Sovyetler saldırgan silahlı kuvvetlerin silahlanmasında ve savaş hazırlıklarında dikkati çeken bunların açık saldırı niteliğidir.Bu yüzden Pantegon ve Kremlinin askeri kurmayları özel çıkartma müfrezelerini kurmuşlardır. Sovyetler Birliği ve ABD kıtalarda hegemonyayı garanti etmek üzere denizleri ve okyanusları denetim altına almak istemekte ve deniz yollarını denetim altında tutmak üzere kıtalardaki üslerin sayılarını artırmak istemektedirler. Bugün deniz ve okyanuslarda hesaplara göre yaklaşık 800 bin Amerikan askeri ve Sovyet askeri vardır. Waşington ve Moskova'daki savaş mimarlarının nükleer silahlara olağanüstü bir önem vermeleri bir raslantı değildir.

Karmaşık olan savaş cephaneliğinde, gerek silahlanmada gerekse Sovyet, Amerikan silahlı kuvvetlerinin savaş hazırlıklarında dikkati çeken onların açık saldırı niteliğidir. Sovyet faşist amiralı Groşkov içinde bu-

Devamı sayfa 10'de

MARKSİST-LENİNİST LİGA VE KOMÜNİST BİRLİK (M-L)'İN ORTAK AÇIKLAMASI:

DANİMARKA KP(M-L)'i KURMAK İÇİN İLERİ

Bundan bir süre önce kurulan Danimarka işçilerinin Komünist Partisi'nin "Üç Dünya" adlı oportünist teoriyi benimseyip, burjuvazinin ve emperyalizmin saflarına katılması ile, Danimarkalı Marksist-Leninistler, bu partiden koparak yeni bir örgüt kurmuşlardır. Marksist-Leninist Liga ve Komünist Birlik (M-L) adlı örgüt çatıları altında toplanan devrimciler, geçtiğimiz günlerde bir araya gelerek bu iki örgütü birleştirerek Danimarka Komünist Partisi (M-L) kurmaları konusunda ortak bir karara varmışlar ve bunu yayınladıkları ortak bir bildiri ile dünya işçi sınıfına ve Danimarkalı emekçi halk kitlelerine duyurmuşlardır. Aşağıda ortak bildiri metninden parçalar aktarıyoruz:

"Sınıf mücadelesi, bütün dünyada şiddetleniyor. Dünya emperyalist sistemi, kapitalizmin iç çelişkileri ve dünya işçi sınıfı ve ezilen halkların devrimci mücadelesi sonucu derin bir buhran içerisindedir.

(....)

İşçi sınıfının kendiliğinden mücadelesi büyümekte ve şiddetlenmektedir. Fakat,devrimi başarmanın tayin edici garantisi olan işçi sınıfının Komünist Partisi yoktur. Bu durumda işçi sınıfı revizyonist saldırı ve ihanete açıktır.

(....)

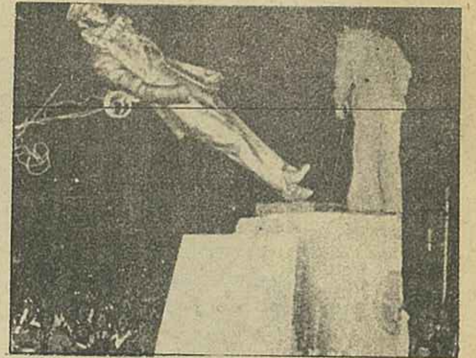
Marksist-Leninist Liga ve Komünist Birlik (M-L) gerici "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmiştir ve bu gerici teoriyi modern revizyonizmin yeni bir çeşidi olarak reddetmektedir.

(....)

DKP(M-L)'in kuruluşu ve inşası, işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini burjuva, devlet iktidarına tek bir darbe vurmak, sosyalist devrimi gerçekleştirmek ve sosyalizmi inşa etmek için temel ve tayin edici bir şarttır."

İRAN HALKININ MÜCADELESİ KARŞISINDA FAŞİST ŞAH DİKTATÖRLÜĞÜ SALLANIYOR

1,5 milyon emekçi şah'a karşı yürüdü.

Uzun yıllar süren baskı ve zulme karşı bilenen, kin ve nefret ile dolan İran emekçi halk kitleleri, kendilerini ezen, sömüren ve binlerce emekçinin kanına giren Şah Pehlevi saltanatına karşı, onun efendisi Amerikan emperyalizmine karşı aylardır sürdürdüğü şanlı mücadeleye bir yenisini daha eklemiştir.

Geçen Pazar günü "Aşure" günü dolayısıyla, 1,5 milyonu aşkın emekçi halk kitlesi, Tahran'da ve diğer kentlerde Şah diktatörlüğünü muazzam bir gösteri ile protesto etmiştir. Emekçi kitlelerin bu gösterisi karşısında, başta Şah ve uşakları olmak üzere, emperyalizmin temsilcileri de korkuya kapılarak,evlerine kapanmış, 5.000'den fazla Amerikalı ve diğer yabancılar, ülkeyi terk etmişlerdir.

Ne Şah'ın o "muazzam" ordusu ve polisi, ne de Amerikan emperyalizminin ve diğer emperyalist devletlerin danışmanları, ve askeri yardımları artık Şah diktatörlüğünün yıkılışını engelleyemez. Gittikçe büyüyen ve gelişen emekçi halk kitlelerinin mücadelesi karşısında, Şah kılıktan kılığa girmektedir. Emekçi kitlelerin mücadelesini durdurabilmek için her gün yeni bir alternatif ve öneri sunmaktadır. Kendisinin çekileceğini, sivil birhükümet kuracağını, yolsuzluk yapanları cezalandıracağını, söylemektedir. Fakat bunların hiç birisine kanmayan ve faşist Şah diktatörlüğünü yıkmaya kararlı olan İran'ın geniş emekçi halk kitleleri, demokratik halk iktidarı kurulana dek mücadelelerine devam edeceklerdir, Milyonlarca emekçi halk birleştiği zaman onun karşısında hiçbir güç duramaz. İran'ın, kahraman emekçi halk kitleleri bunu hergün ispat etmektedir.Faşist Şah diktatörlüğü mutlaka yıkılacak, İran halkı özgürlüğe ve bağımsızlığa kavuşacaktır. Ne Amerikan emperyalistleri, ne Rus sosyal-emperyalistleri ve ne de Çinli revizyonistler faşist Şahı kurtaramayacaktır.